

JOSEP LLIMONA
té oberta una in-
teressant exposi-
ció a la
SALA PARES

LA PUBLICITAT

ANY III.—NUM. 17.420.—PREU: 10 CENTSIMS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLACA DE CATALUNYA, 1.—TELEFON 16226

BARCELONA, DIMESET, 19 DE FEBRER DE 1930

FALLERS D'IMPRENTA, CARRER SABARAU, 11-12.—TELEFON 16226

LLIBRERIA CONSENSA

EL PAÍS

CRÒNICA

I Catalunya?

Caldrà benviure la dictadura com el reactiu providencial que haurà sorgit —encara inedit en molts indrets—l'esperit de ciutania, que no és altra cosa que sentir-se senyors a casa! El dolor energètic mena els homes i els pobles a l'entusiasme creador perquè després dels espirituals de concupiscències i els poes en aquell estat de gràcia —que deia el Marígall—tan necessari als pobles en un moment constitucional, com als poes en ésser vencejats de l'inspiració. Hom descobreix i endevina arreu senyals gairebé inequivocables de la imminència de l'hora crucial d'Espanya—que diria Massolí.

La modestia de la Restauració canovina aspirava simplement—segons frase de l'autor— a continuar la història d'Espanya, perquè aquella Restauració era una combinació de polítics i de generals, i no tenia altra finalitat que cloure uns anys d'anarquia. Ara són, els pobles hispànics els qui es redrecen, amb el suprem intent de cloure una secular fatalitat compressorada. Que no es limitin, de tan èstards fer-ho, a l'estripi de tancar el passat; si es prenen la lliberat, caldrà que fas no-mensys que per a començar la història.

No es tractaria, doncs, d'una simple virada, ni d'una vindicta històrica —si en júdicar-ho no som víctimes d'un miratge o d'una astúcia més—. La nostra dolor serà més noble i més efficient si no es l'esgarbi del moltonisme en desexir-se del victimari sinó purissima contricció col·lectiva d'una somnolència atàvica i superacàstica d'un vegetar de resignats. Es aquesta dolor, és aquesta sacrificació dignificant, l'única que té dret a escriure: —“Incipit vita nova”.

Diria's —i això ens fa esperançar— que tots senten el pes d'una responsabilitat que els sobrevei; l'Unamuno buida les seves meditacions del llarg exili en un discurs admirable per la seva justesa i per la seva avidesa, però encara més per la seva contenció; la Sánchez Guerra, el màxim heroi de l'esperit civil en la tongada probosa, sap esperar galantment a dir paraulas potser decisives; i nostre Cambó es reserva enigmàtic.

I Catalunya? Bé podrem parlar una mica en nom d'ella els qui en ésser trenca la il·lació dels sufragis, en tenen les majors ciutat. Bé podrem parlar, si més no, en nom del complex central i nostre poble, continuador de l'Església política on molts de nosaltres fóremos pujats, i dipositar generosament les essències pairals.

Abans de parlar ens ha plagut el procediment democràtic d'Enrat de la Riba de consultar els amics de Barcelona i de fora, malgrat les dificultats subsistents, i d'auscultar, en les seves diverses opes i amb verificacions reiterades, l'opinió popular. Per a guiar el poble al dirigir-lo amb estilització política del seu seny natural. Cal nodrir-lo amb el pa de les seves mesmes.

Aquells experimentacions ens ha dut a les conclusions:

a) La catalanitat de la nostra gent —tant la catalanitat consistent amb la biològica— es manté íntegra i fins depurada i més pura— com era de creure—després de la persecució. I en la tradició de les seves valors són avantposades a tots els interessos i a les conveniences les essències pairals, conservant per a la seua i totes les seves derivacions. Per a garantir-les políticament, no es cal més, però tampoc ens passaiem de menys, que la supremacia dels drets individuals i col·lectius sobre la llei i sobre tota autoritat, ni que fos la voluntat d'una majoria. Una democràcia pot ésser tirànica, una república pot ésser uniformista; només d'un liberalisme realment sentit i practicat no haurà de temer la nostra igualtat d'homes i de ciutadans per les nostres modalitats naturals i per les nostres conviccions polítiques.

b) La nostra catalanitat és la nostra unitat espiritual. Cal dire, cal disenyir i fins cal lluitar, entre nosaltres, amb un superior esperit de concòrdia; no manifestada en platòniques declaracions en una constant circumscrició de cada dia i en l'ésser amatents, en les hores decisives, a tots, adequada conjunció o convergència dels partits que integren la democràcia catalana. Però la nostra unitat interna no ha d'ésser actualment agressiva, sinó construtiva. Si en un recer, més gran, d'homes il·lustres, podem seure al voltant de la taula rodona i no sentir-nos engavanyats per ullades de malfiança ni cohibits per convencions o limitacions postergadores, de bon grat aportarem cordialitat, parers i cooperació ciutadana; i, per a constituir un nou Estat espanyol; demà, en una magna època, demà passat, en l'Europa que s'està fent.

c) Car la darrera conclusió copada és aquesta: seny polític, sentació turgent, aguait sense impacietades. Davant les probabilitats d'una vida nova d'Espanya, la nostra gent, sense haver-s'ho dit els uns als altres, coincideix en un retorn—ara justificable— a l'actitud política. Si això que cau no eren els mandataris sinó els suplantadors, vulgui Déu que puguem entendre'n els qui som i així—els senyors legitims.

Ateses aquestes conclusions, quan calgui parlar, parlarem; però molt aviat. I parlarem al més clar i català que sabrem, que no es cridrà sinó enraonament. No hauran trigat més que altres dies per l'ambició ridícula d'ésser originals, sinó per la voluntat que busquem d'interpretar el real sentir de Catalunya. I de cara als nostres amics d'abans i als possibles seguidors de demà, altra cosa farem que desplegar com un ideari més que com una plataforma aquella combinació de principis polítics que més s'adiuen als desejos del nostre poble i més bé responen—a jui nostre— a l'imperi dels temps d'ara. Aquests principis són, amb altres, moneda corrent en la terminologia política d'Espanya; a Espanya i a Catalunya mateix són de totòhom, i d'altres se'ns hauran anticipat i trobar-se'n algunes. Millor. Són tòpics entenedors i go que ara és lleial de fer, i que per tant nosaltres farem no és definir, sinó definir-se.

Homenatge a Pompeu Fabra

DECÀPTIC DEL COMITÉ
ORGANIZADOR

Pesetes

M. H.	100.865'65
José Viladomat	15'
Saló	15'
Lluís Foyé	25'
Lluís Plandiura	250'
J. M.	5'
Salvador Piella	5'
Manuel Carrasco	10'
Joan R. Soler	10'
Carles Francés d'A. Bordàs	20'
Carles Tardieu	10'
amics catalans	8'
Sala Parés	25'
Total	101.563'65

La renovació dels Ajuntaments

Text del Reial Decret

Madrid, 17. — La “Gaceta” publica la següent disposició:

Disponeu que el dia 25 del corrent constituirà els Ajuntaments en la forma següent:

“Artículo primero. — El dia 25 del corrent febrer obrarà en sus funciones, finalizando en su cometido, todos los alcaldes, tenientes de alcalde y concejales de los Ayuntamientos del reino, los cuales serán reemplazados por los que resulten designados con sujeción a las disposiciones de este Real Decreto.”

“Artículo segundo. — Los Municipios que cuenten con menos de 1.000 habitantes quedarán constituidos con ocho concejales. Los que pasen de aquella cifra tendrán el número de concejales que corresponda, con arreglo a los artículos 45 y 46 del Estatuto municipal.”

“Artículo tercero. — La mitad de los cargos de concejal o la mitad más uno si la división no fuera exacta, se atribuirá a los mayores contribuyentes de acuerdo con la legislación correspondiente acta, que subscríbira el gobernador civil.”

“Artículo cuarto. — Los demás puestos de concejales se atribuirán a los individuos que mayor votación hubieren logrado en las distintas de cada Ayuntamiento, de entre quienes hubieren tenido asiento en el Concejo, desde las elecciones del año 1917.”

“Artículo quinto. — Todos los concejales tendrán que ser mayores de 25 años de edad y vecinos y residentes del respectivo Municipio.”

“Artículo sexto. — Para la designación de los nuevos concejales a que se refiere el artículo tercero, se utilizarán las últimas listas de mayores contribuyentes formadas por cada Ayuntamiento, con destino a la elección de concejales i de ellas, previa exclusión de los que no reúnan las condiciones previstas en el artículo anterior, y por riguroso orden de mayor a menor, se extraerán los nombres de los mayores contribuyentes en número que sea la mitad de los concejales que hayan de integrar la Corporación.”

“Artículo séptimo. — Para la provisión de los demás puestos de concejales a que alude el artículo cuarto, formará el secretario del Ayuntamiento, en el término máxim de ocho días, y con la cooperación, en su caso, de la Junta Municipal del Censo Electoral, una lista de cuantos hubiesen desempeñado el cargo durante el lapso previsto en dicha disposición, ordenándose de acuerdo con las siguientes reglas:

“Primera. — A) Se relacionarán los distritos municipios por el orden oficial en que figuran en el Censo Electoral.

B) Dentro de cada distrito municipal, y por orden decreciente de votaciones, se consignarán los nombres de cuantos hubieran formado parte del Ayuntamiento en el período expresado y obtenido el acta por elección en el distrito respectivo.

C) En caso de existir concejales proclamados con arreglo al artículo 29 de la ley electoral de 1909, se considerarán que obtuvieron todos los votos correspondientes al distrito, según las listas electorales vigentes al cesar.

D) Cuando coincidan en el mismo número de votos varios ex-concejales no catalanes alfabetícamenter con sus apellidos.

Segunda. — La designación automática se hará nombrando concejal con-relación a cada distrito municipal, a quien figura con más votación en la lista, siguiendo un orden descendente hasta cubrir el cupo asignado al distrito respectivo.

Tercera. — Si el número de puestos atribuible por este concepto no permitiesse que todos los distritos tengan representación, quedarán sin ella los que ocupen el último lugar en el orden oficial del Censo.

Cuarta. — Si por el contrario, una vez adjudicado un puesto cada distrito municipal sobrasen aun cargos que proveer, se comenzará la nueva votación hasta completar el cupo, siendo siempre en el mismo orden anterior.

Quinta. — Cuando en un distrito municipal en el que correspondan todos los puestos a ex-concejales por el artículo 29 y haya otros que en el periodo fijado hubieran logrado el acta mediante elección, se restituirá a estos últimos la mitad, o la mitad más uno, si la división no fuese exacta, de las plazas que por este concepto se hayan de cubrir.

Art. VIII. — Al realizar las designaciones realizarias en el artículo anterior, se eliminarán los nombres de quienes automáticamente sean concejales como mayores contribuyentes del término.

Art. IX. — Primero. — El dia 25 del corrent més de febrero, s'han dies de la matina, los gobernadores civiles en las capitales de provincia y los alcaldes

alcaldes en los demás Ayuntamientos, procederán, junto con el secretario de la Corporación, a proclamar los nuevos concejales que hayan de formar ésta.

Segundo. — Los secretarios de los Ayuntamientos citarán, bajo su responsabilidad personal y directa, de que las listas de los mayores contribuyentes sean las legítimas y de que estén fiel y legalmente redactadas las de ex-concejales por mayor votación, certificándolo así al pie de las respectivas relaciones. Una copia de detta, debidamente certificada y conforme, se remitirá al Gobernador Civil por el correo.

Tercero. — También responderán los secretarios de que se procede por enculpado y riguroso orden, en las designaciones automáticas, y lo certificarán así al extender la correspondiente acta, que subscríbira el gobernador civil.

Cuarto. — Terminado el acto de la proclamación, que será público, el secretario del Ayuntamiento comunicará por escrito su nombramiento a cada uno de los mayores contribuyentes proclamados, así como a los ex-concejales que por votación más alta hayan de integrar el Concejo, y convocarán al propio tiempo a todos los automáticamente designados, para que concurred al dia siguiente a la sesión de constitución, que se verificará a las doce horas en las Casas Consistoriales.

Art. X. — Primero. — El dia 26, a la hora expresa, se reunirán en las Casas Consistoriales de cada Ayuntamiento los nuevos concejales designados. Presidirá la sesión el gobernador civil en la capital de provincia, y el alcalde actual en quien les substituya.

Art. XI. — Primero. — Al dia siguiente procederán los Ayuntamientos, con la misma excepción establecida en el párrafo último del artículo precedente, a elegir los tenientes de concejales, concejales jurados, representantes en Magistraturas y demás cargos que, con arreglo a la legislación, se designarán a través de la elección de los concejales.

Excepcionalmente, y cuando las circunstancias lo aconsejen, estarán facultados el Gobernador para hacer análoga designación con respecto a cualquier otro Municipio.

Art. XII. — Primero. — Al dia 26, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, y por orden decreciente de votaciones, se consignarán los nombres de cuantos hubieran formado parte del Ayuntamiento en el período expresado y obtenido el acta por elección en el distrito respectivo.

Art. XIII. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá constituir los concejales y demás cargos que, con exclusión de los asentamientos de alcalde, enumera el precedente artículo en el apartado primero.

Art. XIV. — Los cargos conferidos con elección al presente Decreto, serán obligatorios, salvo caso de absoluta y justificada imposibilidad, que será alegada por la persona interesada, y resuelto sumariamente por el gobernador civil, previo informe del Ayuntamiento respectivo.

Art. XV. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XVI. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XVII. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XVIII. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XIX. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XX. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXI. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXII. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXIII. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXIV. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXV. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXVI. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXVII. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXVIII. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXIX. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Art. XXX. — Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, el Ayuntamiento de cada distrito municipal, podrá establecer reclamaciones por quienes se consideren agraviados a virtud de infracciones de lo previsto en este Decreto.

Al camp de l'Espanyol

Vaig a comunicar-te un secret.

Diges.

—A què no sepa per què En Zamora, amb tot i aquest fred, té aquells agilitats per parar els gols?

—Perquè abans de començar el partit pren una copeta de vi de Porto "BORRAJO", i té escalfor per a tota la tarda.

—Vet ací perquè l'he vist sortir aquest matí de can FORTUNY GERMANS, del carrer de l'Hospital, 32!

Barraques de sota la falda de Montjuïc

Bloc de transèunt

Les bloquistes s'han expressat, no pocs dies, en contra l'Associació Música "de Camer", i permeteixen que hi digui també la meva, però un punt de vista discrepa en abò dels senyors bloquistes esmentats i crec que també socis de la resta dels militars musicals. Es molt cert que els concertos organitzats per la "Camer" s'hi enorgona molt, una mica més, i que això dediu als associats que això es comporten del criteri del primer bloquist que diu que cal disgregar els sentiments de la bona música, que són més, i formar una nova entitat musical, com tampoc ho són els que creu ell que el millor que faria la "Camer" farà organitzant els dansants al Riu. En primer lloc els socis amants de la música no són miquera, puis que el formar una entitat musical estaria ple de dificultats com es pot comprendre i que en els drets esmentats no es consta que s'hagin d'assegurar els drets; el reunir un bon nombre d'ells i fer concerts bons costa molt i del que sembla, i la nova entitat no té que no haurà temps de fer vivència. Els socis que precisament han de separar són els senyors, i hi fan terribil, i contra aquests d'nom tots plegats. Quant a la resta, no té temps d'organizar res. Els ni es aquella la seva missió; poqueta que va dir això es veu ben que no ve assistir a la darrera general de la "Camer"; si hi queden uns s'hauria assegurat per segurament que a tota la Junta d'executiva preocupa la qüestió "xavarri", i la resta que els diferents avisos reben al matí temps que els proclamen no frenen l'efecte esperat està disposada a prendre seves mesures contra els socis que no guardessin i respecte deguts als altres socis. Si a les Junes generals hi havia més socis s'assabentarien de les coses que ignoren i no dirien que no són. En virtut dels acords en l'Assemblea Junta ja han estat nomenats alguns socis, i és d'esperar que aquesta mesura d'ordre contingui que calgui per tal d'obtenir el seu necessari. Jo crec que tots els que ens hem de prendre particularment la iniciativa de fer collar als portants, per la meva part, he de dir que els meus coneixements de carreteres duran. Pexecudí de tots els dic clarament que caldrà que no s'hi volen atrapar que vagin al costat, i si no en surto m'hi poso a acabar, em permeto recomanar els bloquistes esmentats, i, concretament a tots els socis en general que procurin per la seva part fer que això no escaigui, i així col·laboraran als treballs seleccions que ha començat a realitzar la "Camer".

TASTEU-LO

MOST ARNAUTEU

PRODUCCIONS I FARMACIES

Confessiona el bloquist que en LA PUBLICITAT del dia 14, i sola el "Una vergonya i un abisme", es deixa de l'abandó en cas de la companyia deixar els viatgers amb l'esterior produïda pel temps de viatge el dia 9 d'abril. Comet Pal, el dia 9 d'abril. Comet Pal, he de fer constar que no sap que cap viatger pendrà el tren fins a la vegada que els trens es trobaran arribar a destí.

INSOMNI - FATIGA

Després d'un dia de treball acaparador, espereu trobar en el son el repòs necessari al vostre cervell i els vostres muscles. Però és precarem que més necessari dormir que la son tarda a venir. Una infinitat de coses us vénen al pensament i atormenten el vostre cervell, sense donar-li un instant de repòs. La nit sembla ininterminable i quan s'acosta el moment de llevar-se, us sentiu més fatigat i abatut que al anar-vos-a dormir.

Si voleu dormir tota la nit tranquil·lament, preneu abans de ficar-vos al llit una tassa d'OVOMALTINA. Res no us proporcionarà un som millor. L'OVOMALTINA evita la sensació de vuix de l'estòmack, i l'agitació produïda per un sopar massa abundant. L'OVOMALTINA ocupa el primer lloc entre els aliments

que exigeixen el mínim d'activitat als òrgans digestius, i proporciona el màxim aportament d'energies.

L'OVOMALTINA conté en proporcions correctament mesurades tots els elements nutritius dels aliments més substançosos, en forma fàcilment digerible i assimilable. Afeugiu a tot això una gran riquesa de Diastasa, Lecitina i Vitamines.

L'OVOMALTINA es prepara instantàniament, i no hi ha prou amb disoldre-la amb llet tèbia i afegir-li sucre a voluntat.

L'OVOMALTINA reparells forces perjudives, calmant els nervis i proporcionant un som tranquil·l i beneficiós.

L'insomni, avui, el primer síntoma de que s'acaben les reserves d'energia de l'organisme.

OVOMALTINA

fortifica durant el son.

Fabricant:
Dr. A. Wunder S. A.
Berna (Suïssa)

Lliure de 250 i 500 grams.
a les farmàcies
y drogueries

LA PUBLICITAT

NOTICIA

PREU DE SUBSCRIPCIÓ
PER UN ANY

Barcelona, 100
Paisos Catalans, 100
Amèrica Unida, 100
Altres països, 100

SERVEI METEOROLÒGIC DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Tipus: 1000
Llona: 1000

Situació general atmosfèrica d'Europa a les 12 del dia 17 de febrer de 1930:

Tot l'occident europeu es troba avui subjecte a l'influx d'un corrent fort del sector nord que determina fred intens des dels Països Baixos fins al centre de la Península Ibèrica.

El centre principal de perturbació atmosfèrica es troba al Golf de Gènova i produeix mal temps amb tempestes de pluja i neu a Alemanya, Suïssa i del nord d'Itàlia fins a les costes d'Algèria. A la Provence i al Rosselló es registren forts vendavals del sector nord.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Al Pirineu i part de Tarragona el seu moviment i completament serà a la resta del país. Els vents bufen del nord amb algunes intensitats i el fred de molt cru.

Les temperatures mínimes observades avui han estat les següents: 16 graus sota zero a l'Estartit, 9 sota zero a la vall alta del Freser i 7 sota zero a Cerdanya.

A Barcelona les temperatures extremes han estat les següents: màxima 13 graus i mínima 13 graus sota zero.

Per a cinemes

GUÀVIA: Portal de l'Angel, 29

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSEERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Tipus: 1000
Llona: 1000

LA VIDA CATALANA

LA POLÍTICA A LES COMARQUES

A REUS

L'ont de febrer
Una vuitanta Casa del Poble, Centre Autonomista Republicà, Círcol Republicà Possibilista i Esquerra Catalana en formació, celebraren aquestes commemoracions de la Diada de la República de 1873, en quals es varen extraordinàriament concurrides. Regnà força entusiasme i se pronunciaren discursos plens d'abrandament en pro de la llibertat.

A la Casa del Poble es reuniaren una set-centena republicana en un lloc. Parlaren diversos elements de la casa, adreçant tots per la unitat sagrada dels republicans.

Al Centre R. Autonomista celebraren un àpat al qual assistiren uns quatre-cents començants. Tampoc es pronunciaren parlaments ben entusiàstics.

Els republicans possibilistes s'apagaren en nombre d'unitats entitatives canviaren sensa, antic Foment Nacionalista Republicà.

Els parlamentaris anaren a sàrpe d'antics directius del nacionallisme reusenc i d'elements de Juventut. Tots coincidiren en què havia commemorat la Diada de l'Ont de febrer per simbolitzar una gesta en la qual s'atorgava una llibertat, però que per als catalans el mot Repùblica ha d'anar sempre amb el de Catalunya; Catalunya i Repùblica és l'ideari del qual havem de lluitar i treballar sense repòs, mirant sempre endavant i no girant els ulls enrera per guaitar un pas que no ha de tornar mai.

Com a nota interessant cal fermejar que entre les esmentades entitats es crearen senyals cartes d'afecte i de cordial salutació, fent vots per la identificació i coincidència de tots els republicans en moments difícils com els d'aquesta hora històrica.

Després d'aquesta entitat va trancar el següent telegrama al Govern:

"Beunidos banquete commemoració República 1873 nos dirímos Gobierno solicitando ampliación decreto amnistía que comprenda toda clase delitos cometidos en defensa de un ideal político o social."

Aquesta coincidència entre els partits esquerrans a Reus es collíde amb el més gran entusiasme i hom n'espera fruits de profitosos resultats per a l'esdevenidor de la ciutat en primer terme i per la política en general.

A SITGES

La fi d'unes plaques
Les manifestacions populars que tenen lloc a tants pobles contra els Ajuntaments del Directori han tingut també repercussions a Sitges. Ha estat notada la desaparició de les plaques de la carretera "13 de setembre" i "Delegado Visiedo". La de la plaça de "Luis García" ha aparegut hui obliquament empasada d'un nou negre de color de xocolata.

A BADALONA

M. G. O. de la Propietat Urbana
De la Cambra Oficial de la Propietat Urbana hem rebut el següent comunicat:

"El dissabte dia 15 tornaren posesió de sus càrregos los membres de la Cambra Oficial de la Propiedad Urbana de Badalona que fueron destituïdos per la Dictadura y repuestos en sus càrregos per una reciente real orden del Ministerio del Trabajo y Previsión. Al acto concurredien la totalidad de los miembros y en medio del mayor entusiasmo el presidente, don Pedro Rosselló, manifestó a los reunidos la inmensa satisfacció que le producía el acto reparador del actual Gobierno, y que el mayor timbre de glòria que pude ostentar es el de haber sufrido persecucions por haber defendido con entereza y dignidad el dret a les persones que le estaban encomendados. Que en todos sus actos la Cambra que fué destituïda ha produït dentro la más extrema legalitat, ajena a partidismos y polítiques de ningú genero y siempre respectuosa con los poders constituidos. Se acordó ramir un expresivo telegrama al señor ministro del Trabajo y a varios presidents de Càmaras, entre elles les de Madrid y Valladolid, per el qual se demostren apoyos que en todo moment prestaron a los membres destituïdos.

Barcelona, 15 de febrero de 1930.

Memoranda a Pere Rosselló
Tota la simpatia, l'entusiasme i d'affecte fou l'homenatge que Badalona dedicà a Enric Rosselló Així, l'home es va i va venir per totom, en-

se diferències de classes i d'idees.

Una nombrosa gentilici va prendre part en l'acte del llançament de l'àlbum que amb més de sis mil signatures li fou dedicat.

El major Amat, un home dels signants, va fer dis de la paraula. Enfarrà la personalitat del senyor Rosselló i feu història de les amargures que sense feblesa i amb anim encoratjador va afrontar en defensa sempre dels interessos de Badalona davant l'arbitraristat i tiranía que gràcies a la Dictadura va fer-se sentir amb intensitat sense límits sobre la tranquil·la i pacífica població costenya.

El senyor Rosselló, en mig d'acolliments i aplaudiments frenètics, va dir que estimava l'homenatge pel que era i representava, ja que les signatures foren estampades en les fulles de l'àlbum en aquells temps que cada una d'elles representava una persecució o una acció. Sobre tots aquests valors que l'home posseix — va dir — si valor cívic ocupa el primer lloc. Faltat d'aquest valor, l'home no val res, deixa d'essèr home per convertir-se en una cosa qualsevol.

No he fet res més que complir amb el meu deute de ciutadà — va continuar — i això és una cosa molt petita, i us asseguro que no val la pena.

Fou una formosa festa que Badalona recordarà amb afecte.

A SABADELL

Un alcalde que va a Menorca

El professor i doctor Esteve Maria Relat (que en el paper d'ús particular es posava "Prof. Dr. Relat", total perquè s'havia nomenat professor d'Higiene de l'Escola Industrial d'Art i Oficina) ha deixat el pis que ceuava a l'edifici de la Caixa de Pensions, el qual sembla que abandonara a final de mes, i es traslladà a fora de la ciutat.

Mentrestant, en lloc de fer les visites en l'automòbil groc que fins ara utilitzava, va a veure els malalts en taranta.

Oportunitat

Abans d'ahir, a Sabadell, els catòlics feligresos del temple parroquial de Sant Felip, pogueren constatar un fet digne d'escampar-se per l'exemplaritat allïcñadora de l'oportunitat.

El rector d'aquella parroquia, mossèn Pages, a la missa solemne que acostuma a dir-se els diumenges, puja a la trona per fer el sermó habitual als fidels, i comença amb les següents o semblants paraules:

"Entre els devots fidels així presents, n'hi ha algun que no comprenyi el català?"

Seguid una paua, i immediatament fa mateixa pregunta fou repetida.

Seguid una altra paua, i per tercera vegada el mateix prefcou adreçat des de la trona.

Ningú respondé, i fou aleshores que amb un to decidit i respirant fort, l'aludit senyor reverend afegí:

"En nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Estimats fètigres..." i segui l'homilia.

A SANT MIGUEL

Una altra plaça desapareguda

Gairebé amb el mateix silenci amb què fou col·locada ha desaparegut una plaça que portava el nom de Primo de Rivera del nou Passeig de la Font del Ferro.

A GRANOLLERS

Un ofici al president de "La Unió Liberal"

Els associats de "La Unió Liberal" han cursat el següent ofici a la Junta de govern que presideix el senyor Torres:

"Los abajo firmados, socios efectivos de la Asociación que usted preside, considerando que tanto la Junta actual como las que la han precedido en el transcurso de los seis años y medio de opresión en que ha estado gobernado el pueblo español por la fracaçón dictadura, no han cumplido con el deber que impone el representar "La Unión Liberal", antes bien, amparándose en dicho régimen, han vulnerado el espíritu de nuestra entidad, comprometiéndola existencia y capacidad económica, como asimismo la fraternidad y armonía entre los conciudadanos en sus actos y desaciertos, dentro y fuera del local;

Considerando los firmantes que tal estado de cosas debe cesar, ya que de continuar se hará tan perjudicial para el buen nombre de nuestra Asociación como para su salud económica;

Cumplimentado lo preceptuado en el artículo 48 de nuestros estatutos generales, solicitan una junta extraordinaria para tratar la citada cuestión.

Viva usted muchos años.

Granollers, 15 de febrero de

1930. — Esteban Bertran, Miquel Fabregat, Valerio Mac, Gabriel Sabater, Gili Carreras. (Següents: signatures fins a vint i totes rubricades.)

Al Sr. President de la Asociación "La Unió Liberal".

— Ciudad.

A L'HOSPITAL

Una lípida bronca i una altra d'empatista

En la nit del 14 al 15 de l'actual, va ésser trencada una lápida que portava el bust i el nom de l'actual alcalde, Tomás Giménez Bernabé, en una avinguda de la vila ciutat d'Hospitalet.

El Sr. President de la Asociación "La Unió Liberal".

— Ciudad.

LA POLÍTICA

La veritable dictadura
espanyola

LES DICTADURES D'EUROPA

Juli Alvarez del Vayo ha donat una conferència a l'"Ateneu Guipuzcoano" de Sant Sebastià. Ha parlat sobre el tema "Europa en 1930", de les dictadures del continent, és a dir, de la del proletariat que obliga els russos a sacrificiar durant 5 anys, passant tota mena de privacions, per tal deixar el país en situació de no haver de dependre de cap Estat capitalista; de la dictadura polonesa, dictadura de la casta militar i dels grans terratinentis; de la dictadura jugosava, qu'es va trobar davant el problema croata i el va voler resoldre igual que a Espanya la dictadura va voler resoldre el problema català, que de fet —diguem— ha resultat agreeixat en extingir-se el Govern Primo de Rivera; de la dictadura italiana, on estem presenciant l'acaparament de carteres realitzat per Mussolini, i com que no es possible basar un règim en una sola persona, tothom es pregunta què passarà a Itàlia quan Mussolini mori, quix que aquest acaparament de càrrecs ministerials fa que els seus collaboradors no estiguin entrenats en el sistema de govern.

Finalment digué que anava a parlar deu minuts sobre Espanya, i advertí que no volia accentuar la seva censura contra la dictadura un cop caiguda aquesta, perquè hauria preferit fer-ho abans.

Heus ac! en arribar ac!, el que du "La Voz de Guipúzcoa":

Tres fases de la caiguda de Primo de Rivera

"Afirmó que sobre les causes concretes de la caiguda de la Dictadura espanyola no existen todavía bastantes indicaciones en su historial que permeten juzgarlas, però en un periódico inglés bien informado de cosas de España se publicó el 3 de febrero un comentario muy sugestivo que reflejaba el diario íntimo de una persona muy cercana a Palacio. Marca el periódico tres momentos: el 31 de diciembre de 1929, cuando Primo de Rivera salió de Palacio y dijo a los periodistas:

—Todos estamos conformes. S. M. se reserva el juicio para lo que deha hacer, pero todos estamos conformes.

Dos horas después de esto decia una persona:

—Sí, todos estamos de acuerdo, yo al revés.

El segundo momento que marca el periódico es cuando el infante don Fernando regresa de Italia y expone su asistencia a la boda del príncipe heredero subrayando como Mussolini quedaba en segundo plano en esta ceremonia. El comentario de esa persona a esta observación de don Fernando fué el siguiente:

—Aquí si se casara una princesa tendríamos a Primo hasta en la sopa.

El tercer momento fué el viernes anterior a las consultas a los jefes de Cuerpo cuando Primo de Rivera oyó la pregunta de "si contaba con el Ejército", pregunta que le impulsó a redactar su nota del sábado, que su propia confesión dió a la prensa sin haberlo vuelto a leer.

La Voluntad que dispone per damunt de tota

Se ve, pues, en esa voluntad que decide las fases de la dictadura una decisión de apartamiento de Primo de Rivera.

En aquello días los rumores públicos de conjuras hicieron casi inevitable la medida de que alguien insinuase a Primo de Rivera la conveniencia de dejar el Poder.

Això és una continuació de la mateixa dictadura

No se —prosiguió— si el moviment que se preparaba hubiese tenido una derivació que llegasse a la revolta, pues recuerdo que estuve en València quando el procés contra el señor Sánchez Guerra y als elements militars esperava un moviment de los obrers del puer, que no se produjo.

Si la Dictadura ha terminado —continuó dicindo— a la hora precisa, i si la solució de la crisi ha tomado el mismo caràcter, pues se ve que Cambó fué excluido del Goberno per querer la revisió jurídica de la Dictadura, me pregunto què esperanza hay de que per una simple evolució de les coses vaya a evolucionar la Dictadura que començà en 1923 i que ha tenido ahora una continuació.

La revisió no puede venir mentre sea el mismí Poder que orienta a la política espanyola. Cambó realça esfuerços per reparar lo irreparable, i per ello es partidari de que se apliquen les eleccions, però...

La victòria no serà fàcil per què es toparà amb la voluntat de substar

El manifest del partit socialista enfoca el problema amb criteri encertat. Totes les forces d'esquerres que realment ho veguen així poden coincidir en una acció de comú, encara que, naturalment, a part del dinell que l'objectiu immediat sigui assolit, tornant a desllindar-se els camps. La lluita política dels vint mesos a Espanya girarà en això. Serà pessíl que compari

entre els recursos de què sempre disposa un altre institut, duplicat per la voluntat de subsistir. Però la lluita està estancada, al menys, ja en aquest terreny ideològic, i en contrast amb l'estultícia i la instanciositat dels anys darrers, la política espanyola ha pres ja un pas serios. D'aquesta manera Espanya entra a l'Europa de 1930, dignificada per la superació del joc de simples interessos personals cap a una plena de sensibilitat civil.

Però les dictadures d'interès personal no s'aguanten

Acabà Alvarez del Vayo dient que de tot el que havia analitzat se'n dedueix que les dictadures d'interès personal es consoliden i adquireixen força allà on traspassen l'esfera dels interessos personals. A Espanya no pot subsistir perquè la dictadura és d'interès personal d'un sol senyor. I aquesta mena de dictadura, més tard o més aviat ha de caure.

L'audiòri de l'Ateneu Guipúscoa va aplaudir xardorosament,

El què dirà Sánchez Guerra

SÁNCHEZ GUERRA ES LA LÍNEA RECTA

Així ho diu "La Libertad", de Madrid. I com que és la línia recta, encara que l'home no declari res, es pot deduir el que dirà quan parli, relleixint dos documents de caràcter històric: els signats pel senyor Sánchez Guerra a San Sebastià, el 19 de setembre de 1925 i el 23 de setembre de 1927; és a dir, quan s'autentificà la publicació de la convocatòria de l'anomenada Assemblea Nacional i després de convocada.

El primer document era la nota, comprensiva de la seva actitud, dirigida al rei.

El senyor Sánchez Guerra, invitat pel rei, hagué d'exposar-li el seu iui sobre el cop d'Estat, i li anuncia les normes a què havia d'ajustar la seva conducta.

"En elles me he mantenido —escriu el senyor Sánchez Guerra— durante estos tres anys, sis anys, porque la dignidad lo vedava, y sin estorbar, porque ello podría aparecer, no siendolo, como falta de patriotismo, y ser, efectivamente, una gran torpeza política. Para mantenerse en tal situación de serenidad he desafiado, sin esfuerzo, agravios, desconsideraciones e injurias de acá y de allá, que menciono únicamente para testimoniar la ecuanimidad de mi juicio; pero sin otorgarles otro valor alguno representativo."

L'ex-cap del partit conservador seguia exposant fets, com el moviment que acabillaren els generals Weyler i Aguilera, el dels artillers, etc., i arribava al moment d'esser convocada l'anomenada Assemblea Nacional.

Després d'interessants manifestacions de caràcter constitucional, seguida jutjant la convocatòria:

"El acto que acaba de realizar-se es, en sí mismo, "legítimo y factioso"; así anunció anticipadamente que lo juzgaría, y así continuó considerándolo y proclamándolo. Durante cuatro años ha presentado imposiblemente el estupendo de violencia y desenfreno con que los hombres que gobernaron, a dicen gobernar, han maltratado y desconocido la Constitución, las leyes y los derechos ciudadanos más respetables, y he oido y leido, logrando en frenar mi indignación, y mi repugnancia, cómo se nos dice por el general Primo de Rivera que ha vendido, él, a decadenciar la vida pública, y se presenta a la totalidad de los hombres que gobernaron y prestaron algunos grandes servicios a la patria y a la Monarquía como una cuadrilla de facinerosos, sólo atentos a su personal provecho y dedicados a destrozar y empobrecer al país.

He desdibolido siempre tales infamias; pero ahora que la ocasión llega, quiero decir que los hombres públicos españoles, en su inmensa mayoría, han sido y son, por su patriotismo, por su inteligencia y su desinterés, dignos de los puestos que ocuparon y podrían aceptar, ventajosamente, la comparación con los que en tiempos antiguos gobernaron y con los gobernantes de otros países, no pudiendo, en cambio, resignarse a admitir la equiparación con algunos de los que acompañan y secundan al señor presidente del Consejo.

Enos hombres públicos son, sin embargo, injuriados y calumniados a diario y a manjala por el jefe del Gobierno, que utiliza para acuchillarlos su posición excepcional y privilegiada. Cuidadosos del propio, he sido yo durante toda mi vida pública y parlamentaria muy respetuoso del honor ajeno, y por eso no imitaré en esta ocasión ni el tóxico ni las imputaciones de algún famoso maniqueo: pero no puedo dejar de invitar a todos y a cada uno de los ciudadanos a que, aparte de su personal experiencia, recuerden y jueguen cuánto en circulos y tertulias y en conversaciones privadas se oye y se difunde respecto a la delincuencia i al cuidado con que se administran y manejan los asuntos públicos per los que actúan libres de todo vigilancia i de todo freno, sin la fiscalización del Parlamento i sin la vigilancia de la Premsa, sin la fiscalización del Parlamento i sin la vigilancia de la Premsa, sin tener

la satisfacció de que uns altres abusen d'elles i amanys; i lo avisa el bicho de que en estos seis anys de Directorio no han fonsos para la riquesa del país, se han publicat de gran número de Reales decretos i Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principals causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando i disolviendo organismos i servis de caràcter agropecuario, sin adestrar ni ensenyament en el desarrollo y mejoramiento de nuestra agricultura i ganaderia, cosa más bien impensable al mateix, per que ignoran la mayoría de nuestros agricultores y ganaderos, lo qual es una de les principales causas de nuestro atraso, i de que nuestras tierras són les de menor rendimiento de Europa.

Reales ordenances creando

LA DICTADURA AMBINTA I EL JUDICI

De "El Socialista". De Vigo: "Haciendo el bien y los daños de los pueblos desplazados por el régimen de dictadura que pasa de transcurrir, insistimos nuevamente sobre la necesidad de una ampliación de la derrota administrativa y una revisión de las causas criminales y civiles de origen político.

Hemos recibido varias cartas de ciudadanos perseguidos por la Dictadura de una manera implacable y cruel, exhortándonos a proseguir en esta campaña iniciada en defensa de los fueros de la justicia; pero sin necesidad de tan alentadoras voces, que, no obstante, estimamos porque nos indica que nos acompaña una gran masa de oprimidos, proseguiremos igualmente en ella, pues ya hemos dicho que, concedida la amnistía a los militares en un sentido tan amplio que abarca todas las facetas posibles de la penalidad que no haya sido cometida por motivos de honor no sería moral, honrado si justo negarla a los individuos civiles que anh soportado, en general, más vejámenes que los militares.

Conocemos algún caso de fallos condenatorios contra empleados cuyos orígenes están fundamentados en la tiranía, en el miedo a perder el pan. Porque, cuando los jueces se dejan coaccionar se convierten otros funcionarios cuyas declaraciones servían de base para formar los procesos.

Amnistía amplia y revisión judicial, ese debe ser el grito unánime de todos los españoles honrados en la hora presente."

EL CENTRE DE DEPENDENTES

De "El Socialista":

"La Nación" ha publicado una nota de los Sindicatos libres de Barcelona anuncianando que se han querellado contra un diario madrileño que ha publicado la especie "relativa a que los Sindicatos libres detienen el Centro de Dependientes o lo hayan arrebatado a los socios de esta entidad".

El periódico que publicó esa versión fué "El Socialista". Y si la querella se presenta; procuraremos demostrar que no hemos mentido nunca a sabiendas."

"La Campana de Gracia" dir:

"El cas del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria. — Tenim noves que Angel Ossorio i Gallardo, un home que no és pas de la nostra corda política, ha activat prop del Tribunal Suprem algunes indicacions per tal que falli sobre la qüestió del local del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria. Si s'ha tornat a les antigues Junes l'Ateneu de Madrid, l'Acadèmia de Jurisprudència, els Col·legis d'Advocats, etc., etc., també es just que totes les entitats que han vist truncada la seva vida social tornin a ésser el que eren."

La disbauxa econòmica de la Dictadura

ELS "EMPLEATS" POSATS PER LA DICTADURA COSTEN 1.500 MILLIONS DE PESSETES AL PAÍS

"La Libertad" comenta una nota oficial del ministerio de Treball en la qual aquest parla de la campanya que s'ha fet per a suprimir la burocràcia creada per la Dictadura:

Dic "La Libertad": "En nuestras columnas se ha reseñado con elegíos comentarios el propósito que se atribuía al nuevo consejero de suprimir la burocracia creada por la Dictadura, lo supuesto, lo inició.

Lamentamos que, por ahora, el supuesto propósito no pase de ser la expresión de un deseo público y una conveniencia nacional; y esperamos confiadamente en que la declaración ministerial no suponga una negativa, sino un aplazamiento, ya que en ella se anuncia que se ha de resolver "con arreglo a lo que el estudiado estudio de la cuestión aconseje".

No debe extrañar que a la opinión, y a nosotros con ella, nos pareciese inmediata la supresión de muchísimos funcionarios convertidos en tales por el favor, porque para ello hay tres poderosas razones:

Primera, que hasta ahora la única utilidad ostensible de estos cargos ha sido la que reportara a la economía particular de quienes los ocupan; segunda, que el ahorro de los millones que esos inútiles sueldos representan, y que aun no pagabóns en muchos casos el Estado, pesan sobre el contribuyente, está en armonía con el criterio de economía que sustentan el Gobierno, y que es forzoso mantener después de la crisis administrativa que hemos padecido; y tercera, porque la mayoría de esos nombramientos es ilegal, ya que, aun en los casos en que recayeron en personas competentes, la designación no se reguló por la ley de Funcionarios ni por disposición legal alguna, ni fueron precedidos de oposición o concursos, sino que se debieron, para y exclusivamente a la voluntad de los dictadores, que bien probado está todo tenia de infalible.

Asumo, pues, el señor Sangro su catálogo al ritmo que considera necesario; nos permitiremos esperar, sin seguir esperando, la poda de un verdadero plantel burocrático, exento y abandonado profundamente por la Dictadura.

Nuestra insistencia un día, otro día en que todos los "memorias" del ministerio de Trabajo y de los demás departamentos desaparecen en pluma.

No es posible olvidar, el paso por alto, el hecho indicativo de la existencia de los "memorias" y la triste realidad de que el desenfreno de la Dictadura le costa al país mil millones de pesos más, sobre lo que pagaba en 1923, sin contar el aumento en Diputaciones y Ayuntamientos, que representa otro tanto."

ELS FUNCIONARISOS QUE HAN DE MANTENER

De "Nueva España", de Madrid: "Seiscientos cincuenta por cuatro.

Nadie recuerda ya el famoso programa de la Dictadura sobre el desmocato baturrático? Se censuró el funcionarismo, la empleomanía y la frachachela de credenciales. Pero lo cierto es que la Dictadura creó organismos inútiles y funcionarios más inútiles todavía. Ahí está el Gobierno actual, que se propone suprimirlos a doceches.

650 X 4 = 2.600 funcionarios nombró el señor Amós para Comités paritarios, Comisiones mixtas, Consejos de Corporación, Juntas Consultivas, etcétera, con sueldos exorbitantes, que disfracaban los mejores amigos de la Dictadura. Temo que los nombres a disposición de los curiosos. Lo lógico sería que esos cargos emanassen de los mismos. Comités. Pero la democracia del señor Amós, aprendida en Mussolini y en Bojtai, no llegaba a tanto. Los nombraba él, que para eso era el más sabio de los corporativistas."

ELS QUE ES REPAR- TIEN EL DINER

De Cristóbal de Castro, a "La Libertad", de Madrid:

"Ya van saliendo a luz las gestiones, hasta ahora desconocidas, de la serie de Comisiones y Patronatos que instituyó la Dictadura. Entre otras, la de la Comisión oficial del motor y del automóvil, compuesta por diecisiete miembros, que cobraban gratificaciones de cinco y seis mil pesetas y dietas de cuarenta pesetas por sesión, además de numeroso personal auxiliar nombrado sin concurso ni oposición de ningún género.

A esto puede añadirse lo siguiente:

Las gratificaciones de las llamadas "secretarías auxiliares" en todos y cada uno de los ministerios, creadas todas al margen de la ley de Contabilidad.

Las del nuevo personal subalterno de la llamada "Asamblea Nacional".

Las del Patronato Nacional de Turismo.

Las del Patronato de Firmas.

Las de Comités paritarios.

Las del Comité Agrario.

Las del Comité aduanero.

Las de la Comisaría de la seda.

Las de la Escuela Social.

Las de represión del contrabando.

Las del Comité de la moneda.

Las del Consorcio bancario.

Las del Banco Exterior.

(Se continuará.)

1 més avall afegeix:

"El Gobierno, acertadamente, declaró nulas cuantas resoluciones económicas hayan tomado la Diputaciónes y Ayuntamientos, a partir del 28 de enero, dia en que cesó la Dictadura.

Con ello evita la escandalosa frachachela ya iniciada por los desaprensivos upetistas, y ello merece aplausos sin regateos. Pero la anulación debe extenderse a las resoluciones ministeriales. Porque ha habido ministros, como Callejo, que el mismo dia 28, en un testamento inefable, "ordenó la adquisición de 900 máquinas de escribir y 876 máquinas de coser..." Lo que ha maquinado este hombre!

Es de suponer que todo ello se anulará inmediatamente de un plumazo. Porque adquirir 900 máquinas de escribir y 876 de coser para el ministerio de Instrucción pública, precisamente cuando existen la friolera de 6.000 escuelas vacantes!, va más allá del testamento.

Es la unión."

Judicis

LA DICTADURA ERA VELLA POLÍTICA IGUALMENT

De "Heraldo de Madrid":

"Empleados de mala gana los términos comúnmente usados de vieja política, antiguo régimen, aplicados a la política anterior a la dictadura, porque parecen dar a entender que frente a ella se reconoce alguna novedad al régimen instaurado por el golpe de Estado de 13 de septiembre. Nosotros no lo hemos creído así nunca. Ni por un instante creímos que la dictadura fuese algo sustancialmente distinto del régimen anterior, sino su última consecuencia. Era el mismo régimen, con la diferencia de que con su implantación quedaba suprimida la intervención, nominal al menos, del pueblo en el gobierno y las garantías que amparaban, aunque no muy sólidamente, la libertad de los ciudadanos.

Nuestra posición es, pues, bien clara. Contra el antiguo régimen, entendiendo por tal así el anterior al golpe de Estado como si encarnado por la dictadura. Contra todo lo antiguo y en favor de la nueva política, que trabajosamente pugna por abrirse camino al abrigo del iluso respiro que ha significado la desaparición de la dictadura de Primo de Rivera."

Asomos, pues, el señor Sangro y catálogos al ritmo que considera necesario; nos permitiremos esperar, sin seguir esperando, la poda de un verdadero plantel burocrático, exento y abandonado profundamente por la Dictadura.

LA PRIMA DE LA DICTADURA

De "El Diari de Sabadell":

"Bouquet històric del 13 d'octubre, en el que era la U.N.R. fundada.

"Se inscribirá, pues, en la historia de maya vejez, la dictadura política, que prasigüen la paz y la tranquilidad en el país, mil quinientos millones más, sobre lo que pagaba en 1923, sin contar el aumento en Diputaciones y Ayuntamientos, que representa otro tanto."

ELS FUNCIONARISOS QUE HAN DE MANTENER

De "Nueva España", de Madrid:

"Seiscientos cincuenta por cuatro.

Nadie recuerda ya el famoso programa de la Dictadura sobre el desmocato baturrático? Se censuró el funcionarismo, la empleomanía y la frachachela de credenciales. Pero lo cierto es que la Dictadura creó organismos inútiles y funcionarios más inútiles todavía. Ahí está el Gobierno actual, que se propone suprimirlos a doceches.

650 X 4 = 2.600 funcionarios nombró el señor Amós para Comités paritarios, Comisiones mixtas, Consejos de Corporación, Juntas Consultivas, etcétera, con sueldos exorbitantes, que disfracaban los mejores amigos de la Dictadura. Temos que los nombres a disposición de los curiosos. Lo lógico sería que esos cargos emanassen de los mismos. Comités. Pero la democracia del señor Amós, aprendida en Mussolini y en Bojtai, no llegaba a tanto. Los nombraba él, que para eso era el más sabio de los corporativistas."

ELS QUE ES REPAR- TIEN EL DINER

De Cristóbal de Castro, a "La Libertad", de Madrid:

"Ya van saliendo a luz las gestiones, hasta ahora desconocidas, de la serie de Comisiones y Patronatos que instituyó la Dictadura.

Entre otras, la de la Comisión oficial del motor y del automóvil, compuesta por diecisiete miembros, que cobraban gratificaciones de cinco y seis mil pesetas y dietas de cuarenta pesetas por sesión, además de numeroso personal auxiliar nombrado sin concurso ni oposición de ningún género.

A esto puede añadirse lo siguiente:

Las gratificaciones de las llamadas "secretarías auxiliares" en todos y cada uno de los ministerios, creadas todas al margen de la ley de Contabilidad.

Las del nuevo personal subalterno de la llamada "Asamblea Nacional".

Las del Patronato Nacional de Turismo.

Las del Patronato de Firmas.

Las de Comités paritarios.

Las del Comité Agrario.

Las del Comité aduanero.

Las de la Comisaría de la seda.

Las de la Escuela Social.

Las de represión del contrabando.

Las del Comité de la moneda.

Las del Consorcio bancario.

Las del Banco Exterior.

(Se continuará.)

1 més avall afegeix:

"El Gobierno, acertadamente, declaró nulas cuantas resoluciones económicas hayan tomado la Diputaciónes y Ayuntamientos, a partir del 28 de enero, dia en que cesó la Dictadura.

Con ello evita la escandalosa frachachela ya iniciada por los desaprensivos upetistas, y ello merece aplausos sin regateos. Pero la anulación debe extenderse a las resoluciones ministeriales. Porque ha habido ministros, como Callejo, que el mismo dia 28, en un testamento inefable, "ordenó la adquisición de 900 máquinas de escribir y 876 máquinas de coser..." Lo que ha maquinado este hombre!

Es de suponer que todo ello se anulará inmediatamente de un plumazo. Porque adquirir 900 máquinas de escribir y 876 de coser para el ministerio de Instrucción pública, precisamente cuando existen la friolera de 6.000 escuelas vacantes!, va más allá del testamento.

Es la unión."

Judicis

LA DICTADURA ERA VELLA POLÍTICA IGUALMENT

De "Heraldo de Madrid":

"Empleados de mala gana los términos comúnmente usados de vieja política, antiguo régimen, aplicados a la política anterior a la dictadura, porque parecen dar a entender que frente a ella se reconoce alguna novedad al régimen instaurado por el golpe de Estado de 13 de septiembre. Nosotros no lo hemos creído así nunca. Ni por un instante creímos que la dictadura fuese algo sustancialmente distinto del régimen anterior, sino su última consecuencia. Era el mismo régimen, con la diferencia de que con su implantación quedaba suprimida la intervención, nominal al menos, del pueblo en el gobierno y las garantías que amparaban, aunque no muy sólidamente, la libertad de los ciudadanos.

Nuestra posición es, pues, bien clara. Contra el antiguo régimen, entendiendo por tal así el anterior al golpe de Estado como si encarnado por la dictadura. Contra todo lo antiguo y en favor de la nueva política, que trabajosamente pugna por abrirse camino al abrigo del iluso respiro que ha significado la desaparición de la dictadura de Primo de Rivera."

Asomos, pues, el señor Sangro y catálogos al ritmo que considera necesario; nos permitiremos esperar, sin seguir esperando, la poda de un verdadero plantel burocrático, exento y abandonado profundamente por la Dictadura.

LA PRIMA DE LA DICTADURA

De "El Diari de Sabadell":

"Mons. i Gomar, vicari d'Alcoi,

"Bouquet històric del 13 d'octubre,

"en el que era la U.N.R. fundada.

"Se inscribirá, pues, en la historia de maya vejez, la dictadura política, que prasigüen la paz y la tranquilidad en el país, mil quinientos millones más, sobre lo que pagaba en 1923, sin contar el aumento en Diputaciones y Ayuntamientos, que representa otro tanto."

ELS FUNCIONARISOS QUE HAN DE MANTENER

De "Nueva España", de Madrid:

"Seiscientos cincuenta por cuatro.

Nadie recuerda ya el famoso programa de la Dictadura sobre el desmocato baturrático? Se censuró el funcionarismo, la empleomanía y la frachachela de credenciales. Pero lo cierto es que la Dictadura creó organismos inútiles y funcionarios más inútiles todavía. Ahí está el Gobierno actual, que se propone suprimirlos a doceches.

650 X 4 = 2.600 funcionarios nombró el señor Amós para Comités paritarios, Comisiones mixtas, Consejos de Corporación, Juntas Consultivas, etcétera, con sueldos exorbitantes, que disfracaban los mejores amigos de la Dictadura. Temos que los nombres a disposición de los curiosos. Lo lógico sería que esos cargos emanassen de los mismos. Comités. Pero la democracia del señor Amós, aprendida en Mussolini y en Bojtai, no llegaba a tanto. Los nombraba él, que para eso era el más sabio de los corporativistas."

ELS QUE ES REPAR- TIEN EL DINER

LES LLETRES

On va la joventut?

Sr. Redactor de la secció
Les Lletres.

No pensava intervenir en aquesta notable època. Però la inconsciència amb què alguns dels que hi intervenen pretenen que la joventut catalana d'avi va cap al comunisme n'imposa el deure, com a jove de 23 anys, d'intervenir-hi. No negaré que hi ha un sector (radicalment equivocat) de la joventut catalana que es pensa ésser comunista. També hi ha un altre sector que és jaumina i un altre que és vegetariana. Això no permet, però, asegurar que tota la joventut catalana vagi cap al jaumisme ni cap al vegetarianisme. Penseu que som a centenars, a milers els joves de 15 a 30 anys que no anem ni aginem mai al comunisme per les mateixes raons que no anem ni anirem mai al fascisme.

Admirador que sóc de Gabriel Alomar, crec que és qui ha dit i darrerament Miquel de Unamuno—els països més justes. Com ell crec (i gairebé aseguraria que tota la joventut catalana coneix i reflexiona) que per davant dels interessos congregacionistes o sindicals hi ha els drets de l'home; que l'honneur val més que la seva casta; que el seu sindicat i que no hi ha més deures que els de la lliçó votada pel major nombre de ciutadans i garantida civilment.

Hi ha els drets de la Pàtria a mantenir la seva personalitat; hi ha els drets de l'individu, adicte per davant dels de la Pàtria; hi ha els drets de l'home, iguals a Barcelona que a Roma i a Moscou contra la casta que governà sovià teòrica, militar, capitalista o proletària, perquè l'experiència històrica ensenyà que el dictador és sempre dictador a Itàlia o a Rússia i que els sengüers dels escamots de Mussolini tenen l'ànim tan negra com els sengüers dels escamots de Stalin i com tots els sengüers de totes les dictadures blanques o vermelles.

Cree que la joventut catalana en la seva gran majoria és democràtica liberal, partidària dels drets del país i dels drets de l'home i adversa a tota forma de collectivisme blanc o moscovita.

Manuel Roig.

Sr. Redactor de la secció
Les Lletres.

Cree que tot el que s'escriu sobre aquest complex assumpte és útil i temps perdut si com fins ara no s'adopten actituds decisives. Quatre comentaris: més o menys recents no poden influir variant l'actual marxa dels esdeveniments. Si la joventut resta en una desesperant manera i inactivitat cultural, les seves causes des tenen. I aquestes causes són primordials.

Intentar fugir de llur influència amb paraules sorrides de la imaginació, fets al marge de la realitat, són esforços endebades. Voleu sostreure's a aquestes causes inhibidores de l'entusiasme de la joventut pel simpatia d'una quinera és ingenu i adicte racionalista. Es ajupir-se, evidentament, davant els fets sense presentar-los a cara.

Les causes que pesen damunt les noves promocions i davant del poble en general són quatre segles d'esclavitud moral i material. Quatre segles on totes les expansions d'alliberament, i per tant dels esdeveniments. Si la joventut resta en una desesperant maniera i inactivitat cultural, les seves causes des tenen. I aquestes causes són primordials.

Per aquest estat de coses han passat tots els països. En tots ells ha arribat un moment en el qual, tancats, barcats tots els camins per progressar, el poble ha de saltar per tots els obstacles i arrasar-los, amb l'emèrita deslliuradora de la Revolució. Aquest mot, que cal estimar perdiu és tot bé l'una necessitat, ens ha mancat a Espanya. Mentrestant enllà els Birencs la Reforma i el Renaixement obrien rutes noves i aderen horitzons, a Espanya sorgia píxant i activa la Contrareforma. La intolerància i el fanatisme s'alzaren des d'aquestes terres com batera de combat davant del lluire examen que s'estenia triomfador pel nord d'Espanya. Resumint i dit amb una paraula clara i precisa: la nostra joventut tasta les conseqüències i porta el pes mort de quatre segles d'inquisició.

Un poble esmorteix i lès en els seus entusiasmes pels contínus fracassos d'alliberament no pot més, en bona lògica, que infantar aquesta joventut andrà en malaltia, culturalment parlant. La joventut sudaciosa té doncs, al seu davant com a problema immediat i limitat a retoldria: la qüestió religiosa.

Paral·lelament, però, en els pobles retardats en llur economia, el problema social tanca estretament lligat al religiós. Quan l'economia nacional radica en les mans del poder teocràtic, les convulsions de la lluita social són solidàries de les de la lluita religiosa. No és possible de cap manera clavar un problema sense solucionar al mateix temps l'altre. Cal una acció única contra un front tanmateix, malgrat que els nostres liberals (sic) afirmen el contrari (1).

MERIDIANS

per
FOCUS

Ca! doncs, a la joventut que obre els ulls davant la veritat històrica, un programa revolucionari que mitja una lluita sense desfalcament, contra els poders tradicionals que li impiden.

Aquest programa l'aireix, no molt lluny, una força poderosa, sempre plena de negrit i incansablement batalladora: el proletariat. Si les noves joventuts no volen veure freqüenciar llurs esforços com els de la intel·lectualitat de fins ara han de collbar amb la massa treballadora.

L'intel·lectual ha d'afegir-se al moviment obrer, que tendeix irresistiblement cap a la revolució mundial. Adherir la seva voluntat a la dialèctica de la necessitat alliberadora. Iniciar un moviment d'emancipació i batallar en el dinamisme de la vida col·lectiva, coorganitzant i afadint, les aspiracions de la multitud, i desviant els sentiments de classe que encara estiguen adormits.

La lluita de classes ha d'ésser la directriu i el motor d'intel·lectuals i obrers. Sota aquesta divisa les diversitats es tornaran paraleles i més tard convergents vers un punt d'àmbit: la superestructura econòmica del socialisme.

La nova forma d'opressió salvatge que vol conduir vers l'activitat i el servitisme a les masses obreres ja conscient i que s'anomena, segons els pòbils i les circumstàncies, feixisme o social demòcrata reformista, ha d'ésser atacada en el gran terreny de la lluita de classes.

Copiant al Plechanov revolucionari direix: "La Revolució és el fi suprem, i si per la victòria de la Revolució calgué limtar aquest o aquell principi, democràtic fou un crim 'no fer-ho'. Millor, per la nostra revolució, al costat de l'avanguarda revolucionària proletària!

J. Fuster i Ribó
(estudiant de Medicina)"

(1) En recordem prou bé de les referències de Novella i Virgili on afirmava que a casa nostra no existia el problema religiós.

nits. Una simple foto que colpeix l'espectador pot, reflectada o presentada seguint les exigències de l'espirit i sense cap intròmissió tècnica ni cap retoc, produir a un nombre determinat d'altres espectadors una emoció comuna. Vegeu, pel fotogravat que us tramejo, com entenc la il·lustració del meu punt de vista." Ens cal advertir al nostre compaginat que, estilísticament, fotograma no té res a veure amb l'fadó, que modernament li donen alguns degut precisament als fotogrames autèntics de Mon Ray. Val a dir que no creiem que hi hagi cap inconvenient a considerar com a fotograma les fotos subjectives.

En el gravat: Ascensió, segons traisme del lector senyor E. M.

** Cardan. — Un 1553, 1553, més curiosos del començament del segle XVI fou, segons VI: Delbos, Jérôme Cardan, de Milà (1501-1576). Melcior, filòsof, matemàtic, és autor de De subtilitate en vint-i-un llibres (1556), i Arcana aternutatis, que Cardan considera com la més important. Ulterior als seus punts de vista filosòfics i les seves vistes i originals coneixences matemàtiques (el nom de Cardan va ligat a la fórmula algèbrica per a la solució de l'equació del terc grau), Cardan és interessant per les seves idees polítiques que transcorren de l'exposició que en fa V. Delbos en La preparació de la filosofia moderna:

"Les idees polítiques de Cardan són interessants: són concebudes en un esperit realista i aristocràtic. Condemna, com a pures quimeres, les representacions utòpiques del millor govern; es burla de Platò i té poc respecte per Aristòtil, demana que hom estudiï de preferència la necessitat que fa que certes formes de govern resultin de la diferència de natura entre els pobles i de la diferència de llur història; que hom estudiï en particular els dos Estats que ens forenien el model més instructiu, l'antiga Roma i la moderna Venècia, i hom veuri que és possible d'aplicar útilment a les vicissituds històriques dels Estats la distinció de la salut i de la malaltia. Un Estat ha d'assetjar fort abans que tot, i no ho pot ésser si els principis no estan d'acord amb la filosofia i la Religió. Cardan censura Macià que d'haver menyacognegut el paper de la Religió en l'Estat; protesta contra la separació del poder espiritual i del poder temporal; veu en la Religió un mitjà de mantenir els pobles en l'ordre, els ciutadans en l'obediència... Vol, doncs, que l'Estat prengui mesures contra tot ço que vulgui socavar la Religió; rechanya la llibertat del pàlit i la ignorància del poble; vol que hom exergui únicament en llur econòmia, el gaudi i el plaer.

Com cada any en aquesta època, ha sortit cap a l'estrangeur, en viatge de compres, el nostre distingit amic En Joan Delbos. En la preparació de la filosofia moderna:

"Les idees polítiques de Cardan són interessants: són concebudes en un esperit realista i aristocràtic. Condemna, com a pures quimeres, les representacions utòpiques del millor govern; es burla de Platò i té poc respecte per Aristòtil, demana que hom estudiï de preferència la necessitat que fa que certes formes de govern resultin de la diferència de natura entre els pobles i de la diferència de llur història; que hom estudiï en particular els dos Estats que ens forenien el model més instructiu, l'antiga Roma i la moderna Venècia, i hom veuri que és possible d'aplicar útilment a les vicissituds històriques dels Estats la distinció de la salut i de la malaltia. Un Estat ha d'assetjar fort abans que tot, i no ho pot ésser si els principis no estan d'acord amb la filosofia i la Religió. Cardan censura Macià que d'haver menyacognegut el paper de la Religió en l'Estat; protesta contra la separació del poder espiritual i del poder temporal; veu en la Religió un mitjà de mantenir els pobles en l'ordre, els ciutadans en l'obediència... Vol, doncs, que l'Estat prengui mesures contra tot ço que vulgui socavar la Religió; rechanya la llibertat del pàlit i la ignorància del poble; vol que hom exergui únicament en llur econòmia, el gaudi i el plaer.

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

S. Call, 3, 5 i 7

Sucursal

Ms. 2 d'abril '25 Nova

GOVERNADOR DE BARCELONA

L'ORGANITZACIÓ DELS PARTITS

Els mauristes

Madrid, 17. — Al Circo Maurista s'ha tingut lloc l'anunciada reunió de les Junes directives del dit Centre i de la Juventut.

Hil assistents tots els que en formen part i gran nombre de socis, entre ells ex-diputats a Cortes, ex-regidors i personalitats significatives en el moviment maurista.

El senyor Goicoechea, que presidia, ha promès un discurs explicatiu, de molta durada, i després d'un canvi d'impressions s'adoptaren, per acolliment, els següents acords:

Primer. Aprovar sense reserves la conducta seguida durant el període de dictadura pel senyor Goicoechea, en la sevra i desinteressada actuació del qual han estat i seguiran estant els reunits plenament identificats.

Segon: Reiterar la seva inequibitable adhesió devoció monàrquica constitucional fundada arxiu com ahir en la creença que els fets ocorreguts no solament l'han desvirtuat, sinó que l'han enfortit, i que serà inconstitucional desaprofitar l'arrelament tradicional existent a Espanya.

Tercer. Reiterar igualment la seva fe en l'adhesió ciutadana i el seu conseqüent allunyament de tota dictadura i la necessitat que els homes de bona voluntat s'apliquin amb preferència a destruir les cases de tots coneixdes i pel maurisme cesa copa denunciada, que motivaren el cop d'Estat i que tornaran a persistir molt més si s'agreven o justifiquen actes anàlegs.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididament i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

J'EXPOSICIÓ DE BARCELONA

L'Exposició d'Art és prorrogada fins al dia 15 de juliol

Madrid, 17. — Ha estat prorrogat fins al dia 15 de juliol vinent l'Exposició d'Art que té lloc a l'Exposició de Barcelona.

LES IRREGULARITATS MUNICIPALS

Ha estat processat l'alcalde de Caravaca

Màrcia. — El magistrat senyor Joan Pascor, en funcions de jutge especial, que entén en el sumari instruit per irregularitats en les obres públiques municipals de Caravaca, ha decretat el processament de l'alcalde de l'estament poble, senyor Giménez.

La fiança exigida per a la liberdat condicional és de 5 mil peseetes i 200 mil als efectes de la responsabilitat civil.

ELS ACCIDENTS DE LA MAR

Apareix un suposat naúfrag

Bilbao, 17. — Quan tothom el donava per mort, a conseqüència d'haver-lo confós al fons del vaixell "Sōlon", que naufragà darrerament, s'ha presentat a la Comandància de Marina d'aquest port Lluís Martínez, segon comandant del vaixell "Cristóbal Colón".

Les intoxicacions de l'Hospital de Granada

Granada. — A l'Hospital han mort avui dos nens més, intoxicats per medicament que els havia aplicat per tal de guarir-los d'una malaltia de la pell del crani.

N'hi ha quatre més de malalt, de quals es troben força greus.

LA SITUACIÓ POLÍTICA

Manifestacions del marxisme d'Alhucemas

Madrid, 17. — El periòdic "Informaciones" polàtic ha seguita declaració del marxisme d'Alhucemas:

"No he de costar a mantes — continua dicindo — que estoy muy contento, como delle estaría la inmensa mayoría del pueblo español, de la desaparición de la enorme pesadilla y del gravísimo peligro que significa la dictadura."

Deveniu celebrar, deixant para otros moments més oportunos y senza el examen de muy sensibles conductas, que heva sido la misma Corona la que, dándose cuenta de los grandes males que para todo y para todos, sin distinción de jerarquia, tenia la continuación de un régimen ilegal, haya puesto energéticamente término a tal situación. Y yo creo que merecen gratitud y un simple crédito de confianza de los hombres que amen sinceramente la vida constitucional, el general Berenguer y los hombres que con él forman el actual gobierno, por haberse encargado del mismo en momentos y circunstancias de una granísima dificultad.

Veo con satisfacció que se ha ido con rapidez a la restauració de la vida jurídica, just cuando todavía queda muchísimo por hacer, y espero que se continuará, sin vacilaciones ni temores, por su camino y que pronto se dará a conocer sinceramente al país, por el gobierno, el verdadero estado lamentable en que la dictadura ha dejado la Administració española, en todos sus órdenes.

Realitzat el propòsit de constituir las Corporacions locals—sin que sea ahora el moment de discutir el mejor procedimiento para ello—y nombrados los gobernadores civiles, debeir-se, sin perdida de temps, al inmediato restablecement de los derechos individuials, a fin de que pueda hacerse per todos los sectors politicos una libre propaganda de sus ideales y se convoque a les eleccions municipals i provincials, con deliberado propòsit de que dentro de este any se renau necessàriament les Cortes, dando as cumpliment al precepto constitucional.

Cinquè: Ajudar decididament i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididament i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididamente i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididamente i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididamente i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididamente i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididamente i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididamente i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.

Sistè. Mantenir oberta els esperits a tota mena d'intel·ligències, permanent o circumstancialment, amb qualsevol agrupació que participi de les idees fonamentals del maurisme i pugui com ell per la instauració de mètodes nous en la vida pública.

La conferència del senyor Sánchez Guerra

Madrid, 17. — La Comissió organitzadora de l'acte al teatre de la Zarzuela, en la qual donarà l'ex-president del Consell de ministres, senyor Sánchez Guerra la seva anunciada conferència, ha visitat el director general de Seguretat per preguntar-li si l'acte esmentat podria celebrar-se la setmana entrant. La Comissió de l'Avinguda obtindrà per avui, dilluns, la contestació sobre la seva demanda. Si les circumstàncies i conveniències del moment no permetin, obtindrà l'autorització de sollicitar celebrar-se l'acte a una població immediata a la frontera francesa, possiblement a Hendaya.

Quart. Difondre la necessitat que el Govern procedeixi a alguna revisió serena i insospitada solament en interessos nacionals de l'obra legislativa i dels actes de Govern realitzats durant el període dictatorial i l'eprocés.

Cinquè: Ajudar decididamente i incondicionalment al Govern en allò que signifiqui defensa a la Monarquia i de l'ordre social i restauració prouïent i gradual de les garanties jurídiques i de la llibertat constitucional.</

ESTRANGER

no formaren part de la segona. Queda facultat el Comitè Executiu per a modificar la disposició de les sales actuals, tant espanyoles com estrangeres, i ampliar amb noves obres l'Exposició Intervincial de Pintura, Escultura, Dibuix i Gravat, sempre que ho consenti la capacitat del local i respectant la preferència de prioritat de les anteriors instal·lacions.

Només tindran dret a ésser adquides les obres espanyoles exposades en les dues primeres sèries i les que s'exhibeixin a les sales estrangeres de les nacions concurrents de la primera etapa del certamen internacional.

El Comitè executiu podrà atorgar diplomes y medailles de col·laborador i de cooperador als artistes espanyols i estrangers que contribuiran durant el període de vigència de l'Exposició fins a la data anterior fixada.

Als efectes de despeses de funcionament, conservació i devolució de les obres exposades, subsisteix integral el que està dispost en els articles 16, 17, 18 i 19 del reglament del dit certamen.

L'afèr dels funcionaris de la Companyia Telefònica

Madrid, 17. — El ministre del Treball ha estudiad l'expedient instruït pel magistrat Josep Àlvarez Rodríguez, jutge especial en Paconiamament & funcionaris fet per la Companyia Telefònica Nacional. Sembla que el jutge es mostra conforme en el seu dictamen amb els acompanyaments fets i sembla també que hom dóna l'exponent per no instruir, i s'ordena que assumptu vagi a la competència del Consell paritari de Telèfons.

Els estudiants compostel·lans a Madrid

Madrid, 17. — Ahir, a les vuit del matí, arribà a Madrid la Tuna Ecològica de Santiago de Compostela, que després d'haver visitat l'Exposició de Barcelona, ve a passar uns quants dies a la Cort.

Foron rebuts per representants de la Federació Universitària Espanyola, de quals els acompañaren al seu domicili social, on foren obsequiats amb un lorn.

Probablement un d'aquests dies donarà un concert en algun teatre la nostra capital.

Els milicians

Madrid. — Una comissió de la Societat de Milicians nacionals, presidida pel general Luque, el comandant del batalló de milicians acordà Nicols Martín i el secretari de la Societat de Milicians, han visitat el comte de Romanones, per tal de lluir-li el títol de soci en un diploma.

El comte l'acceptà i expressà el seu pregó agraiament.

La Societat de Milicians es proposa assistir a la inauguració del monument a les Corts de Cádiz, i la secció del batalló de milicians hi guàrdia d'honor al monument i prendrà part al acte que se celebra.

Mort d'un viatger clandestí en un tren

Vilanova, 17. — Diverses persones esperaven l'arribada de l'expres que donaren compte que de la nit d'un dels vagonys sortint un riu de sang. Esbrinat el motiu, la milícia, que pujà al vagó, vullà ésser per la decapitació d'un viatger clandestí que anava dalt i en passar el tren per sota el de la Campaneta rebé un fort resultat amb el cap tallat. De les tercieres pràctiques resulta que cadavr pertany a un noi de quinze anys anomenat Fermi Fernández que s'havia escapat de l'Asil Jenís.

ELS SERVEIS FERROVIARIS

Les comunicacions entre Barcelona i Galícia

Barcelona, 17. — En la sessió del ple d'Ajuntament ha estat acordat regular les gestions que es realitzaran de fa algun temps, per la Comissió ferroviària directa Barcelona-

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

La vaga de Sagunto

València, 17. — Sobre el comte de Sagunto, ha estat lliurada al Govern civil la nota

en la qual es manifesta que es dóna suport a les vagues d'aquesta regió, les quals han sortit publicades per la premsa, i que no procedents d'aquest govern civil en les quals es fa gestió d'autoritats sindicalístiques prop del Comitè Intervincial de Metalúrgics d'aquesta regió, les quals han de constar, per tal que no formi concepcions errònies i la varietat resti en la solució de la vaga.

En algunes diaris d'aquesta vaga han sortit publicades notícies no procedents d'aquest govern civil en les quals es fa gestió d'autoritats sindicalístiques prop del Comitè Intervincial de Metalúrgics d'aquesta regió, les quals han de constar, per tal que no formi concepcions errònies i la varietat resti en la solució de la vaga.

Integrament a l'esmentat Comitè, el qual actua des del primer moment amb molta agilitat, se li imponeix la independència, amb l'única i exclusiva intervenció dels seus dignats president i vocals representants de la classe obrera i patronal, entranya a tota independència i llibertat de tota presa.

L'actuació del senyor Zanocada, sols-diretor general de Corporacions del ministeri del Treball, es rediu a complir èticament la seva missió informativa sobre l'esmentada vaga, i la del governador, a secundar i donar ajut als acords del Comitè i m'antir inflexiblement l'ordre públic i la llibertat del treball.

Ant pasada el governador, parlant del conflicte, digué:

— N'interessa molt de fer constar, per tal de sortir si pas de certes notícies que han corregut, que el delegat governamental, en el seu paper, ha estat enviat per mi a la Siderúrgica de Sagunto, únicament i exclusivament per a notificar als obrers els acords del Comitè paritari interlocal de Metalúrgica, acords que consisteixen en requerir els obrers en vaga que tornin al treball dintre del termini de 48 hores, i que després, en l'esmentat termini, presenti, per mitjà de la representació que nomeni, les demandes concretes, les quals seran resoltas pel Comitè paritari amb el millor esperit de concòrdia.

El governador ha dit, a més a més, que el senyor Losada no porta la representació del Govern, tota vegada que l'autoritat romana en el Comitè paritari, i que sols ha estat enviat per tal de comunicar els acords de l'esmentat Comitè.

El conflicte del port de València

València, 17. — Al port hi ha diversos valzells carregats, sense que hi hagi manera de treure el combustible.

Hi correugut per aquí el rumor de què un cop els carregadors hagin aconseguit les millors que tenen demandades, el personal dels tallers demanà un augment del 35 per cent en els jornals,

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid. — Ha estat autoritzat el funcionament legal de la Unió de Professors auxiliars dels Instituts locals de segona ensenyància.

Madrid, 17. — També publica la "Gaceta" una altra disposició disposant que damunt les tarifes Primera, Segona i Quarta de la contribució industrial i de Comerç es percebi, per al sostinent de l'organització paritària, un dos per cent sobre la quota per al Tresor i un tres per cent sobre la tarifa Tercera de l'esmentada contribució.

LA VIDA OFICIAL

El príncep d'Astúries ha rebut avui en audiència el senyor García Molinas, el doctor Mejías, el senyor Ferran Urquijo, el comte de Salvatierra, el marquès de Pidal, el comte de Lelva, el marquès de la Frontera i el vescomte de Mamblas.

El marquès de Hcyos ha complimentat la reina, amb la qual ha parlat de diversos assumptes de la Creu Roja, i li ha demanat la seva vènia perquè puguin complimentar-la i saludar-la dos membres d'una institució benèfica internacional que es troben a Madrid.

El ministre de Justícia ha rebut una comissió de jueus municipals suplents, fiscais municipals i oficials de Justícia d'instrucció.

També ha rebut el deu del Col·legi d'Advocats de Sevilla, i després rebé els periclistes als quals digué que dintr de tres o quatre dies serà nomenat el nou Director general de Registres, encara que de moment no podia donar a conèixer el seu nom.

Després lloa el nou Director de Previsions i manifestà que estava molt satisfet que per a tal càrrec hagués estat nomenat el senyor Belcourt, tota vegada que és una personalitat competent.

El general Kutieporov fou posat en relació amb els agents de la Guàpia per un parisenc que té un pis molt luxós a Passy. Aquest personatge era un gran amic de Kutieporov, però no resulta clara la seva intervenció en el sentit de precisar si va ésser un còmplice voluntari o involuntari del seu detingut.

Soms aquelles investigacions, la pista que suposava que el general fou conductit en automòbil a Trouville, és bona.

Es possible que dos de Trouville fos portat a Cherbourg i que fos establat en algun vaixell mercant. — Fabra.

LA TRAGEDIA DE L'ITALIA

La incapacitat de Nobile

La mort de Malmgren

Roma, 17. — El ministeri de Marinha ha publicat el resultat de la comissió d'investigació sobre l'expedició del general Nobile.

El resultat és una condemna absolta de Nobile. Diu que aquest no tenia cap mena de llicència per a condur un dirigible i que només estava autoritzat per a fer vols de prova sobre Roma. L'expedició fou preparada d'una manera molt deficient. Hi ha detalls molt eloquents: el mecànic no havia volat mai i el fotògraf no havia fet una fotografia en tota la seva vida.

No és cert que els homes de la tripulació preguessin a Nobile que se salvess primers. Al contrari, quan el general va proposar als seus companys de salvar-se primer, se li va respondre que ell era el comandant i per consegüent l'encarregat de donar ordres.

La comissió conclou que el general era absolutament incapaz de conduir un dirigible, que el seu caràcter és débil i que com a aviador no passa d'ésser una mediocritat.

El report parla també de la mort del savi suec Malmgren. Aquest, amb Zappi i Mariano, va emprendre el camí per arribar a terra. Els tres exploradors es trobaren amb dificultats extraordinàries. Malmgren, que no era tan fort com els seus companys, es va posar malalt al cap de poques dies de caminar i se li van gelar les canes.

Al cap de dotze dies de caminar, Malmgren es va ajurar sobre el gel, i pregà als seus companys que el massess d'un cop de destral. Estava extremadament i no podia caminar. No va acceptar aliiments ni auxili de cap mena. Comprèn que la seva fi era pròxima i patia massa.

Segons el seu desig se li va fer una espècie de tomba a la neu i allà va ésser enterrat, exceptuant el cap, al voltant del qual se li va fer un coixí de gel. Zappi i Mariano varen estar encara vint hores al costat de Malmgren i el varen abandonar quan estigueren convencuts que estava agonitzant. — Fabra.

LA QUESTIÓ RELIGIOSA DE RUSSIA

La crida del Papa

Berlín, 17. — El diari "Germany" creu saber que tres grans potències que mantenen bones relacions amb el Vaticà, recolzarán la crida que el Sant Pare ha fet contra la persecució de què es fa víctima a les associacions religioses a Rússia. — Fabra.

Segons un diari rus que es publica a Berlín, el general Kutieporov fou segrestat per uns agents del G. P. U. traçats directament de Moscou

Pregàries als Estats Units

Nova York, 17. — En una prèdica pronunciada ahir per monsenyor Manning, bisbe de l'església protestant episcopal de Nova York, aquest acusà el Govern dels Soviets de cercar la destrucció de la religió per la propaganda i per la força, i declarà que, d'acord amb les disposicions del Sant Pare, ha disposit que se celebrien pregàries i serveis religiosos a totes les esglésies protestants el dia 13 de març per als fidels de la Rússia Soviètica. — Fabra.

LA DESAPARICIÓ DE KUTIEPOV

Una informació d'un diari rus de Berlín

Berlín, 17. — El diari rus "Roul", que es publica a Berlín, diu que la investigació sobre la desaparició del general Kutieporov que dirigeix a la capital alemanya el detectiu doctor Brastwitz en collaboració amb la policia francesa arribada de Paris, ha donat resultats molt importants.

Segons el "Roul" la investigació demostra que el general fou segrestat pels agents de la policia soviètica dita Guepu.

Aquests agents varen venir directament de Moscou a Berlín. A Berlín varen rebre instruccions, varen mediar al projecte i varen sortir cap a París.

Realitzat el segrestament del general Kutieporov, els agents soviètics varen tornar a Berlín el dia 26 de gener, i de Berlín varen marxar directament a Moscou. Sembla que els nous d'aquests agents són coneguts.

El general Kutieporov fou posat en relació amb els agents de la Guàpia per un parisenc que té un pis molt luxós a Passy. Aquest personatge era un gran amic de Kutieporov, però no resulta clara la seva intervenció en el sentit de precisar si va ésser un còmplice voluntari o involuntari del seu detingut.

Soms aquelles investigacions, la pista que suposava que el general fou conductit en automòbil a Trouville, és bona.

Es possible que dos de Trouville fos portat a Cherbourg i que fos establat en algun vaixell mercant. — Fabra.

LA RUSSIA SOVIETICA

Supressió de les Borses de valors i de mercaderies

Moscou, 17. — L'Agència Tass dóna compte que els Soviets han suspès el funcionament de les Borses de mercaderies. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

LA SITUACIÓ A PALESTINA

Un dipòsit d'armes clandestí

Jerusalem, 17. — En una botiga d'articles domèstics, la policia ha descobert un dipòsit d'armes, i s'ha incendiat la botiga.

Saint Etienne, 17. — Ahir se'n han fet explosius de tota mena.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distància amb mitjans de càrrega era de 2.315 quilòmetres, i ha quedat establert en 3.317. El rècord de duració de vol amb mitjans de càrrega, que era de 14 hores i 23 minuts, ha quedat establert en 18 h. i minut. — Fabra.

El rècord de distà

HA CANGUT EL GABINET TARDIEU

La consèquencia d'una votació desfavorable en el curs del debat sobre la llei financeria

París, 17. — El govern ha estat rebotat a la Cambra.

Segurament aquesta nit el govern presentarà la dimissió a M. Doumergue. — Fabra.

El debat a la Cambra

París, 17. — Aquesta tarda, a la Cambra, amb motiu de la discussió de la llei financeria, s'ha desabellat un debat de gran transcendència. En diverses ocasions el senyor Cheron ha intervint en èrgicament contra les iniciatives susceptibles de fer minvar els ingressos i assenyalar nous recursos.

La norma del govern era mantenir l'equilibri del pressupost, mentre alguns diputats es dolien de la insuficiència de la reducció de les taxes.

El senyor Cheron ha senyalat la necessitat d'amortitzar el deute i ha avocat la situació excepcional creada per l'absència del senyor Tardieu, exigida per la importància dels debats que se celebren a Londres.

En començar el debat ha obtingut un vot de confiança amb 20 vots de majoria; després ha sofrit un fracàs parcial, sense haver plantejat la qüestió de confiança, i finalment ha estat vençut en verificar-se la votació d'un article el qual preveu la deducció del salari de les dones casades, de la taxa sobre els beneficis industrials i comercials.

El senyor Cheron havia demanat el desglossament d'aquest article, per estimular el compromís per a l'equilibri del pressupost. — Fabra.

El Sr. Tardieu, malalt, no havia acudit a la sessió

París, 17. — Tardieu va sentir-se malalt ahir, i no abandonà el llit en tot el dia. A darrera hora de la nit es declarava que si bé l'estat de la malaltia era estacionari, el seu curs no oferia cap inquietud. — Fabra.

París, 17. — Tardieu sofreix un secret. Els meges li han prescrit un descans abundant i que no abandoni el llit.

Amb aquest motiu, el Consell de ministres s'ha ajornat fins dijous. La seva tornada a Londres, que s'anuncia per a dimecres, no serà fins a finals de setmana. — Fabra.

París, 17. — Malgrat de la millora comprovada en l'estat del senyor Tardieu, aquest haurà de romandre alguns dies al llit, per prescripció facultativa.

A més, els meges li han prohibit que rebí visites i li han indicat, també, que s'abstingui de tot treball per tal d'activar el seu restauració. — Fabra.

Una votació favorable al Govern...

París, 17. — A la Cambra dels diputats, i després d'haver plantejat el senyor Cheron la qüestió de confiança, ha estat aprovat, per 290 vots contra 270, el desglossament de la llei financeria, de l'article que preveu la reducció del tipus de contribució territorial. — Fabra. — Fabra.

Una votació adversa

París, 17. — El Govern ha estat derrotat durant la discussió de la llei Financeria, en posar el senyor Cheron la qüestió de confiança sobre el desglossament de l'article relativ a la deducció de l'impost dels socis de les dones casades.

Reciududa la votació, aquesta ha donat el resultat de 261 vots al Govern i 186 en contra. — Fabra.

Els ministres visiten el Sr. Tardieu

París, 17. — Els membres del Gabinet que ha resultat minoria a la Cambra, després de conferenciar uns moments al Palau Borbó, han decidit anar al domicili del senyor Tardieu, el qual, com hom sap, està malalt, però tal d'assabentar-lo de la votació recalcada i redactar amb ell les notes de dimisió.

Segurament que aquestes seran il·lusions a M. Doumergue aquesta mateixa nit. — Fabra.

El Sr. Tardieu redacta la dimissió del Gabinet

París, 17. — Després de conferenciar al seu domicili amb els senyors Cheron i Maginot, els quals li han donat detalls de la votació recalcada a la Cambra, el senyor Tardieu ha redactat la lletra de dimissió del Ministeri, mentre els altres ministres i els sots-secretaris esperaven al seu gabinet particular.

A les nou, tots els ministres, llevat del senyor Tardieu, retingué al seu domicili per la malaltia, i el senyor Legués, el qual es troba en viatge cap a Londres, han sortit del ministeri de l'Interior vers la Presidència, per tal de lluir la dimissió del Govern. — Fabra.

Les termes de la dimissió

París, 17. — A les 21'30 hi ha estat lluïda al senyor Doumergue la dimissió del Govern.

El president de la República l'ha acceptat i ha remerciat els membres del Govern per llur concurs; els ha pregat de seguir atentament els despatxos dels assumptes corrents.

Ha sortit de l'entrevista amb el cap de l'Estat, el senyor Briand ha dit que no anirà a Londres.

Finalment, després respecte a si mateix, Legués romanirà a Londres amb motiu de la Conferència naval, i contestarà que és possible la renúncia del ministre de Marina.

En el moment de lluir la dimissió del Govern, no són presents

els senyors Leygues, Pernot, Senor i Honesay, ultra el senyor Tardieu. — Fabra.

París, 17. — El vice-president del Consell i ministre de Justícia, senyor Hubert, ha lluitat al president de la República una carta concebuda en els següents termes:

Senyor president de la República: A conseqüència de la votació d'aquesta tarda a la Cambra dels Diputats, tanca l'honor de presentar-vos la dimissió col·lectiva del Govern.

Us remerciem, senyor president, per la bondatza que ens haver pateït en tot moment.

Us preguem, senyor president, d'acceptar la nostra salutació.

Els ministres han sortit del Palau de l'Estat poc després d'haver lluitat la dimissió. — Fabra.

LA BARALLA XINESA

Xiang-Kai-Sek contesta a Feng-Lu-Siang

Londres, 17. — Telegrafia de Xiang-Hai al "Times" que el general Xiang Kai Sek ha tramès un extens telegrama al general Feng Lu Siang, contestant a la lletra d'aquest, en la qual l'invitava a presentar la dimissió de cap del Govern xines.

Xiang Kai Sek declara que considera el seudeure romàndre al Poder per tal de completrar l'exitós assalt per la revolució. — Fabra.

Com ja es va anunciar l'acte serà públic.

Preparatius bèllicos al nord xines

Xiang-Hai, 17. — Segueixen amb tota activitat els preparatius per a una nova guerra, al nord de Xina.

Forces de Xiang-Hai i d'altres de nordistes, les quals han estat mobilitzades, van vers el Sud, contra les tropes comandades per Xiang Kai Sek, i hom tem que d'un moment a l'altre es comencen a hagir començat ja a hores d'ara algun combat. — Fabra.

T. S. F.

Unió Radio Barcelona

Ràdiobeneficiàcia a la Presó Central de Figueres

L'emissora "Unió Radio Barcelona" ha rebut un ofici del director de la Presó Central de Figueres sollicitant l'auxili de la Ràdiobeneficiàcia per installar al dit establiment un equip receptor atib altaveus per a carregar dels presos, alguns d'ells condemnats a cadena perpètua.

La direcció d'E A J I ha contestat favorablement a la petició, i a aquest efecte el Laboratori de "Unió Radio Barcelona" ha començat a construir l'apparell receptor. Amb aquest són tres els establiments penitenciaris que es beneficiaran dels fruits altruïstes de la ràdiobeneficiàcia que fomenta aquesta emissora.

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIODIFUSIÓ (EAR-157) amb onda de 45 metres

Cada dilluns, dimecres i divendres, no festius, de 21'30 h. a 22'30 h., en fonia, notícies de l'Associació.

Programes per a avui

UNIO RADIO BARCELONA

349 m.

11'00: Campanades horàries. Nota del Servei Meteorològic. Estat del temps. Nota meteorològica i radiotelegràfica per a les línies aèries.

13'00: Emissió de sobretaula. Concert dels Borsos del matí. Sextet Ràdio alternant amb discs seleccions.

Informació teatral i cinematogràfica. "Rosario", pericon: "Tosca", selecció; "Capricho andaluz". "El valle de Ansó", intermedi; "Royal", one-act.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

15'00: Tancament de l'estació.

Ràdiobeneficiàcio

De 16 a 17: Sessió ràdiobeneficiàcia organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya.

17'00: Obertura de l'estació. Concert.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

Sessió femenina

18'05: Plàtiques per a la dona.

18'30: Notícies de premsa. Concert Trio Iberia.

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Obertura de l'estació.

Idomes

Classe elemental d'àngels, amb assistència d'alumnes davant el microfons, per les Escoles Massó.

21'00: Campanades horàries. Nota del Servei Meteorològic. Estat del temps.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsa de la tarda.

21'30: L'orquestra de l'Estat.

Casa Nouvelles
sero: Només a carre de Dolors Cabello "La Trinitat".
21'45: El bonic conte titulat "El espí de mister Jackson".
22'00: Notícies de premsa.

Concerts vocals

22'05: Emisió a càrrec de l'Escola Coral Mariana. Director Manuel Bosscher. "La maria catalana (sardana)", J. Baró; "La ninfa i el moliner" (popular), A. Pérez Moya; "Les dites del cor", F. Mendelssohn; "El dimoni escarrat" (popular), J. Collomés Ribó; "Muntanyenc" (cançó de braç), M. Bosscher; "Alala" (original), A. Pérez Moya; "Canto de panadero" (gallego), F. Pedrell; "Canción del tapet" (sardana), C. Casademunt.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

23'00: Tancament de l'estació.

UNIO RADI OCATALANA

349 m.

19'00: Obertura de l'estació. Cotitzacions del Borsa de la tarda.

Audiències de discos escoltants.

Ais intermedis: Notícies de premsa.

20'30: Tancament de l'estació.

LA TUNA COMPOSTELANA HA MARKAT

Soneu noves del resultat de les gestions que hom es comprometé a fer en indicar-se la necessitat de traillar-se a Madrid per gestionar directament l'afaire de la Tuna Compostelana, aquesta veieren agreujar-se la seva situació — ja prou delicada — fins al punt de decidir en la nit del dissabte al diumenge la seva marxa per al matí del diumenge, cap a Madrid, per tornar després cap a Santiago.

Consegudes les causes que els impedien tornar els concertos que s'havien proposat, fa seu situació econòmica no podia ésser gaire falaguera. Al contrari, la seva dignitat individual i colectiva guanya terreny en oposar-se a les ordres rebudes per què abandonessin Barcelona en la data que se'n indicava, passà aquesta data i no ho van fer, guanyant-se les simpaties.

Diumenge al matí empruguen el viatge en el corredor de Madrid. L'àndina de l'estació de França estava deserta d'estudiants que assassin aacomiadaren els companys compostelans. Havem de fer constar que eren poques els que s'astabentaren de la marxa.

Tots els "Tunos" es lamentaven de les circumstàncies adverses que els havien impedit d'actuar lliurement, però per contra havien constatat la simpatia del nostre poble, amb el qual se senten identificats espiritualment.

El professor de la Tuna, senyor Coucheira, en la impossibilitat d'acomodar-se personalment dels estudiants i del poble de Barcelona, ho farà mitjançant una carta, un dia d'aquesta.

Esperem que no tardaran a tornar a Barcelona els simpàtics compostelans i que ho podrán fer en circumstàncies ben distintes de les d'ara.

VISITES AL RECTOR

Ahir visitaren el rector de la Universitat el professor Garriga Palau, comandant de marina senyor Ojeda, el director de l'Institut de Lleida, el catedràtic de Tarragona senyor Padró i Estadella, i estudiants de l'Escola d'Arquitectura.

LA JUNTA DE GOVERN

A la darrera sessió de la Junta de Govern de la Universitat es donà compte d'una ins�ancia de la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics; de l'autorització del Govern, civil per al funcionament de l'Associació d'Alumnes de la Facultat de Dret; d'una penalitat donada per la Diputació per als estudiants que vagin a l'estrangeur per aprofitar els cursos d'estiu; del pressupost i de diversos assumptes de trànsit.

REUNIO DEL CLAUSTRÉ

Ahir el rector en rebre els periodistes els va comunicar que dins d'uns quants dies hi haurà reunió general ordinària del Claustré universitari.

ASSOCIACIÓ D'ALUMNES DE LA FACULTAT DE DRET (F. U. E.)

Aquesta associació ha tramès al ministre d'Instrucció una instància demanant que puguin continuar estudiant el pàs sic, els alumnes que van començar la carrera amb aquest pàs.

LES SESSIONS D'ART MUSICAL DEL PAVELLO D'ARTISTES REUNITS

Continuant la tanda de concerts que havien anunciat els artistes Reunits de Barcelona al seu pavelló de l'Exposició, han organitzat per a dissabte vinent dia 22, un recital de violí, a càrrec de la eminent Marguerita Cavaller, la qual, acompanyada al piano pel mestre Pere Vallibera, executarà un esplèndit programa. Les invitacions especials per a assistir a la festa poden obtenir-se, en nombre reduïssim, a "La Pinacoteca", passeig de Gràcia, 34, al preu de sis pessetes.

AUDICIO MARQUES

Pròximament donarà a l'Atenèu Barcelonès una audició de les seves carrees composicions per a piano, el pianista-compositor Antoni Marqués.

Colaborarà en aquest

PILOTA BASCA

Els amateurs

AL CLUB BASCONIA

La setmana diumenge al Club Basconia va començar amb un partit entre Gaudíscar-Illaria i Ullívarri. Basconia el qual fou guanyat per 40 a 35, després d'una actuació d'Illaria i Ullívarri.

El partit entre infantils va despatxar per la simpatia natural d'aquestes competicions, però esportivament tingueren interès. El més eficaç va ésser el basconista, que el seu contrari Arredondo-Aramendi per 30 a 21.

En el concurs del grup B havia quedat un xic d'expectació la lluita entre Grigol-Marín, vermelles, i Rebolles, blaus. Com que l'actuació de Renom no va ésser tan afavorida com en anteriors partits, i a més la parella Grigol-Marín jugà de compenetrada i bé, s'apuntaren els punts per 40 a 33.

En partit d'entrenament, jugaren Artés-Artés, vermelles, contra els L. Recalde-Steemann. Els vermelles, que havien obtingut un avançament de sis o set punts, foren aconseguint els punts contraris al punt 32, i obtingueren les millors jugades del partit. Com que s'arribà a l'empat a 39, s'argüí la lluita a 45 punts, i venceren els blaus per dos de diferència. Tot tingueren moments bons i drets, però Artés no sfudjà prou el company. I cap al final del partit es va resoldre la revolta dels contraris.—B.

CLUB BARCELONI

Al final Novetats es jugaren els següents:

Reyals-Joanó guanyaren a Salvatge-Santirte per 40 a 30.

Singer-E. Bo a Duffo-Salada per 40 a 17.

Es-Mas a Rigau-Banguiró per 40 a 35.

Gabriel-Camps perdren davant Jau-Riviera per 40 a 33, després d'una bona lluita.

En altres partits no tingueren grans resultats.

CLUB MANISTA

Dels partits anunciats, en aquest dia es jugaren el primer entre Sant-Isidre contra Portals-Safedro, i s'apunten aquests darrers per dos de diferència.

En el segon partit, Amills i Solerio, vermelles, varen perdre per 34 punts en davant els blaus Pastor i Lastra, en un partit molt anivellat.

Després d'un partit disputatissim entre els vermelles Tens i Llorente, i els blaus Miró i Montaner.

De Campionat jugaren Rosich i vermelles, i Iturbe i Roure, blaus.

Aquests darrers varen guanyar per 40 a 34, els quals actuaren més carregats i dominaren els seus adversaris.

El cinquè partit, també de Campionat, fou jugat entre Mario i Lópezz, vermelles, contra Ribalet i Castijo, blaus. Va resultar un partit accidentat. Els vermelles, que sempre havien estat motivats per un punt d'avançament, i els vermelles quan corresponia, solucionaren aquest conflicte, prosseguir l'encontre — aturat per uns moments —, en el qual el destacat de l'actuació dels vermelles, que varen dominar, i guanyaren finalment per 37 punts a 40.

Finalment, Ballister, vermelles, va jocar contra la parella Roca-Herrero, blaus. Fou un partit de força interès, i es va fer per 4 punts d'avantatge Ballister.

Els professionals

AL FRONTO NOVETATS

Larrusca i Gómez, vermelles, se les varen dissabte a la nit, amb la parella blava formada per Ramos i Martínez.

Aquests darrers no pogueren en la partida salvar la distància de quatre o cinc punts que els separava els altres contrincants, encara que tinguin una bona nit. Marcellí es trobà tan segur com en partits anteriors i peca moltes vegades de confidencialitat. No hagueren, doncs, els blaus roigs, de capificar-se massa a batir la parella contrària per uns punts a 34.

Finalment, Eloba III-Sturriaga fou vencut per 30 a 21 per Echave.

Diumenge a la tarda, se celebraren el Frontó Novetats dos partits extraordinaris, ultra dues grans qui-

tos. El primer dels partits anunciats es va entre Gabriel i Lizárraga (vermelles), i Eloba I i Ariolla (blaus).

De primer, els dos blaus anaren en davant el punt d'assenyalar el marcador, i s'asserció i ben recolzat en la seva tòmba a la palestra. La parella blava en la darrera part no va parar a conterestar les castigades de Gabriel, i va haver de sucumbir per la diferència de vuit punts.

Seguidament, Ramos, Navarrete, Lizárraga i Bertrando II, juga-

n la quinella guanyada per l'última, i "fase" Bertrando II.

En desgracia en les seves actuacions, acompanyat de

l'último, fou enfrontat a Ramos i Bertrando II. Tolhom esperava que el

SANTROMÀ

DIA 10 DE FEBRER

SANTROMÀ

DIA 10 DE F

EL TORNEIG DE LLIGUES

Continuen empatats per al primer lloc el Barcelona i l'Athletic de Bilbao

En un partit molt dur i no tant divertit l'Europa és batut pel Barcelona, per tres gols a cap

Les darreres actuacions de l'equip que en divisa de joves del Barcelon, amb tot i ésser brillants, no havien acabat de convèncer l'afició, més ben dir, era un conveniente d'aquells que s'exterioritzaven però que interiorment existia alguna cosa de desconfiança. Calia que les seves victòries fossin assolides sobre equips catalans, els quals pel caràcter de rivalitat que sempre existeix en aquests encontres, fa que es tradueixin en els més compromisos o de més difícil adjudicació si es té en compte la gran dosi d'entusiasme que sempre posen els seus adversaris.

I això precisament, a més de l'interès natural que desperta un partit Europa-Barcelona, fou motiu perquè el camp del Guinardó s'omplí com poques vegades s'ha vist.

Amb tot, i per no perdre el costum, com en tots els partits de màxima expectació, el públic tanmateix no tinguerà motius d'entusiasmar-se gaire i gairebé gosariem dir que en sortir un xic decepcionat.

Com actuava els equips

L'Europa, abans que tot, hem de confessar que tingué un dia prou dolent. Ben pocs foren els jugadors d'aquest equip que es destacaren dels seu company.

El joc dels gracionys durant els noranta minuts, no fou altra cosa que un desconcert general, puix que no hi sabírem veure altra cosa que treure bales com millors es podia.

Poca cosa pot dir-se de Florença, puix que si bé entrà molt en joc, les jugades no es produïren amb aquell perill imminent que requireix una actuació abnegada per a salvar la situació. L'estonat aquest jugador cap als finals de la primera part, va haver d'ésser substituït a la segona per Altés el qual efectuà algunes jugades ben vistoses i sobretot evità un gol en refusar un fort xut de Goiburu.

La defensa comença bé, però ben aviat i davant la persistència dels atacs de l'avversari, veïrem com Viguers flaquejava i Alcoriza havia de suprir la majoria d'ocasions les fates del seu company. Alcoriza pot dir-se que fou el millor jugador del seu equip.

Els mitjós per un igual es defensaven amb valentia i fou sense cap mena de dubte la millor línia de l'equip. Cap no es destacà individualment, però en conjunt, respongué, com diem, més que cap altra línia.

Allí on el desconcert es deixà sentir amb més força va ésser a la davantera. És clar que pot anar-se a buscar l'atenuant que llevat dels vint minuts primers varen haver de jugar sense Alcoriza el qual va haver-se de retirar lesionat, però amb aquest jugador i tot, les jugades no es produïren amb aquella coordinació que els hem vist en alguns partits. Tots molt valents, molt decidits, però poca intel·ligència l'un amb l'altre, i això es deu que no haguessin obtingut ni una sola marca.

El Barcelon, contra l'actuació del seu contrincant, el seu rendiment va ésser més acceptable. Diem més acceptable perquè tampoc no arribà a convèncer.

En els onze jugadors blau-grana veïrem relluir tres elements, d'una manera que no hi ha lloc a dubtar: Arnau a primer terme i Perera i Garcia a segon. Davant l'entusiasme i el bon encert d'aquests tres elements, forçosament la resta havia de secundar més o menys admirablement.

Uriach, a la porta, ben poques vegades va haver d'entrar en joc i quan ho féu se'n sortí bé. Els defensors, discrets; millor Walter que Saura.

La línia mitjana, innegablement va ésser la que dugué la victòria, puix que davant d'una actuació com Arnau, seguida per l'Arocha el qual es mostrà molt segur en el seu nou lloc, i de Martí qui cobrà admirablement l'altra dreta, no era estrany que entrés a l'avversari la desorientació.

Al davant, en començar el joc, sobretot els deu primers minuts, hi veïrem bona intel·ligència, la qual va anar de baixa passat el temps estimat, si bé mai no hi faltava l'entusiasme. Perera i Garcia foren els millors i, per consegüent, els que amb més freqüència duien el perill davant el marc de l'Europa. Diego també es destacà per les seves escafades, i Bestit per donar joc al seu extrem. Aquest jugador a la segona part passà a substituir Martí, el qual ocupava el lloc de Saura per haver-se retirat lesionat. Goiburu fou el que va veïr menys.

Com es marearen els gols

En començar el joc ben aviat veïrem que el Barcelon estava disposat a treballar i d'aquí que po-

guésim posseirjar des de més de bon joc, puix que a l'estac del Barcelon respondia l'Europa amb una defensa desesperada que denota la majoria de combinacions adversaries.

Així set minuts, Perera llançà una bal a sobre gol i Goiburu es disposà a rematar-la d'un fort xut; la balva toçà amb un jugador i Garcia, oporta, la remata amb el cap a la xarxa. Era el primer gol.

L'envestida del Barcelon continuava i als dos minuts Perera sortejà diversos jugadors i cedí la bal a Bestit, el qual llançà un fort xut i la balva tocà al pal, però Garcia amb oportunitat se la féu servir i d'un bon xut va batre per segona vegada a Florença.

Després d'aquests moments el joc decaigué considerablement i es féu. Això vol dir que les lesions eren a l'ordre del dia, i sempre com a conseqüència d'aquesta fortaleça de joc, puix que no hi hagué cap lesionat que ho fos per l'entrada d'un adversari.

Això precisament, a més de l'interès natural que desperta un partit Europa-Barcelona, fou motiu perquè el camp del Guinardó s'omplí com poques vegades s'ha vist.

Amb tot, i per no perdre el costum, com en tots els partits de màxima expectació, el públic tanmateix no tinguerà motius d'entusiasmar-se gaire i gairebé gosariem dir que en sortir un xic decepcionat.

Com actuava els equips

L'Europa, abans que tot, hem de confessar que tingué un dia prou dolent. Ben pocs foren els jugadors d'aquest equip que es destacaren dels seu company.

El joc dels gracionys durant els noranta minuts, no fou altra cosa que un desconcert general, puix que no hi sabírem veure altra cosa que treure bales com millors es podia.

Poca cosa pot dir-se de Florença, puix que si bé entrà molt en joc, les jugades no es produïren amb aquell perill imminent que requireix una actuació abnegada per a salvar la situació. L'estonat aquest jugador cap als finals de la primera part, va haver d'ésser substituït a la segona per Altés el qual efectuà algunes jugades ben vistoses i sobretot evità un gol en refusar un fort xut de Goiburu.

La defensa comença bé, però ben aviat i davant la persistència dels atacs de l'avversari, veïrem com Viguers flaquejava i Alcoriza havia de suprir la majoria d'ocasions les fates del seu company. Alcoriza pot dir-se que fou el millor jugador del seu equip.

Els mitjós per un igual es defensaven amb valentia i fou sense cap mena de dubte la millor línia de l'equip. Cap no es destacà individualment, però en conjunt, respongué, com diem, més que cap altra línia.

Allí on el desconcert es deixà sentir amb més força va ésser a la davantera. És clar que pot anar-se a buscar l'atenuant que llevat dels vint minuts primers varen haver de jugar sense Alcoriza el qual va haver-se de retirar lesionat, però amb aquest jugador i tot, les jugades no es produïren amb aquella coordinació que els hem vist en alguns partits. Tots molt valents, molt decidits, però poca intel·ligència l'un amb l'altre, i això es deu que no haguessin obtingut ni una sola marca.

El Barcelon, contra l'actuació del seu contrincant, el seu rendiment va ésser més acceptable. Diem més acceptable perquè tampoc no arribà a convèncer.

En els onze jugadors blau-grana veïrem relluir tres elements, d'una manera que no hi ha lloc a dubtar: Arnau a primer terme i Perera i Garcia a segon. Davant l'entusiasme i el bon encert d'aquests tres elements, forçosament la resta havia de secundar més o menys admirablement.

Uriach, a la porta, ben poques vegades va haver d'entrar en joc i quan ho féu se'n sortí bé. Els defensors, discrets; millor Walter que Saura.

La línia mitjana, innegablement va ésser la que dugué la victòria, puix que davant d'una actuació com Arnau, seguida per l'Arocha el qual es mostrà molt segur en el seu nou lloc, i de Martí qui cobrà admirablement l'altra dreta, no era estrany que entrés a l'avversari la desorientació.

Al davant, en començar el joc, sobretot els deu primers minuts, hi veïrem bona intel·ligència, la qual va anar de baixa passat el temps estimat, si bé mai no hi faltava l'entusiasme. Perera i Garcia foren els millors i, per consegüent, els que amb més freqüència duien el perill davant el marc de l'Europa. Diego també es destacà per les seves escafades, i Bestit per donar joc al seu extrem. Aquest jugador a la segona part passà a substituir Martí, el qual ocupava el lloc de Saura per haver-se retirat lesionat. Goiburu fou el que va veïr menys.

Com es marearen els gols

En començar el joc ben aviat veïrem que el Barcelon estava disposat a treballar i d'aquí que po-

LA PUNTAJAT

R. Vallès - D. Llorente, 3 - 0.
Sant Andreu - Sporting, 1 - 1.
A Burjassot - Burjassot - Lleida, 1 - 2.
Sant Andreu - Cartagena, 0 - 0.
A Alzira - Albacete - Hércules, 2 - 0.
A Madrid - Imperial - Eliz., 0 - 1.

Torneig de Lligrues

LES PUNTUACIONS

Primer divisió

Equip	Partits	Gols	J. G. E. P. F. C. P.
Ath. Bilbao	12	7	5 6 4 9 17 19
Barcelona	12	9	1 2 3 10 16 19
Arrels	12	5	2 3 5 7 17 20
Madrid	12	5	2 5 3 1 24 12
Espanyol	12	5	2 5 22 19 12
R. Unió	12	4	4 20 35 12
R. Sociedad	12	3	3 6 25 27 9
Europa	12	4	1 7 17 29 9
Ath. Madrid	12	3	2 7 30 31 8
R. Santander	12	4	0 8 21 44 8

Segona divisió

Equip	Partits	Gols	J. G. E. P. F. C. P.
D. Alavés	12	6	2 4 29 16 14
Iberia	12	3	8 17 13 14
S. Gijón	12	6	2 4 21 20 14
Sevilla	12	6	1 5 26 16 13
D. Coruña	12	5	3 4 24 22 13
València	12	5	3 4 31 30 13
Oviedo	12	5	2 5 24 26 12
C. Leonesa	12	4	2 6 22 29 10
Murcia	12	3	3 6 25 37 9
Betis	12	3	2 7 20 28 8

Trofeu "La Rambla"

Martorell - Manresa, 4 a 1

Aquest partit va jugar-se a Sant Martí.

El partit fou de domini alternatiu; la primera part fou francament del domini dels locals i la segona dels visitants, degut a l'apatia posada en el joc pels equips del Martorell.

A la primera part foren aconseguit els quatre goals del Martorell, dos per Cases i dos per Creixells. El del Martorell fou marcat per Serra i la metlat de la segona part; d'un altre des de mig camp, que entrà per l'antrada de Garrido.

A les darreres jugades es produí una jugada que la voluntat d'imposar-se és manifesta clarament en els rangles espanyolistes, la qual cosa determinà l'última victòria.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

En aquest temps, malgrat d'ésser el resultat favorable, es produí un canvi de tècnica, que consistí en canviar el joc de passar per l'atac per un de directe.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats
COMPANYIA CATALANA
DIRECTOR: G. CAPEVILA

Avui, a les cinc i mitja: LA TIA VIOLETA
ESTRA PIR I SOIRES.
A les dues, GRAN PREMIADA ROS-
MERY. L'última.

MISS BARCELONETA

OBRAIS AL MESTRE, I
SENYOR BREU
de molt bon

DONA, tarda.

MUS BARCELONETA

OBRAIS AL MESTRE, I
SENYOR BREU
de molt bon

DONA, tarda.

MUS BARCELONETA

NEL JOVENTUT JORDIANA!

LA TIA TECLETA

DONNA, tarda. Espectacles per a

infants.

LA VENTAFOG

LA FONDILLER mestra d'en Polich i

Tortes.

En Comèdia i Comedura.

TEATRE CATALÀ ROMEA

GRAN PREMIADA VILA - SAVI

Avui, tarda, a les cinc, a benefici de la

Mitja de segundes d'aviram, i

al final, a les dues, carrossa nòva de la diversitat comèdia.

L'HOME QUE FALTAVA

DONNA, tarda, l'història de gran brosa

QUE FALTAVA, a preus populars.

Nel, a les dues, extensa de la farà

comèdica en tres actes, d'Ambrosi Carrion.

MOLOCK I L'INVENTOR

DONNA, tarda, a les cinc.

TEATRE BARCELONA

COMPANYIA DE COMÈDIA

CARME DIAZ

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis. La comèdia

en tres actes, de Bernat Shaw, traguda per

Juli Bronté.

LA CONVERSACIÓ DEL

CAPTAN BRASSBOUND

Nel, a un quart d'onze: La comèdia en tres actes, dels germans Quintana,

Los duendes de Sevilla

DONNA, dimecres, BENEFICI DE CARME DIAZ. Tarda i nit: La Lola se va a

los pueros.

Romea, avui, darrera nit de

L'home que faltava

Gran Teatre Espanyol

COMPANYIA DE VODEVILA i grans obres de JOSEP SANTPERE. Primeres actuacions de NEL, directora; Josep Santperé, Alfonso Ferrany, Primera actrius: Maria

Periny.

Avui, dimarts, tarda, a les cinc:

EL GAPO FINIT.

Nel, i cada nit, l'última:

K. O. L'IDOL DE LES DONES

TEATRE BARCELONA

DOMA, dimecres

BENEFICI DE CARME DIAZ

Tarda i nit:

La Lola se va a los

puertos

TEATRE ITALIA

COMPANYIA DE VODEVILA i teatre modern

Primera actrius: Mercè Nicolau. Director: M. Batlló. Primeres actuacions: Vista López i Dolores Pla. Primeres actrius: S. Sierra i M. Giménez Salas

Avui, dimarts, tarda, a les 5. Entrada: 500 pesetes. TOTÉS EN CANIGUA

Nel, a les 10'15. D'oltra cua.

MAYA

DONNA, tarda, a les 5:30: TOTÉS EN CANIGUA

Nel, i cada nit, l'última:

MAYA

EXPOSICIO DE BARCELONA-1930

Avui, dimarts, oberta des de les deu del matí a les nou del vespre

Preu d'entrada al recinte: 2'10 pesetes

PALAU'S INDUSTRIALS

Obert des de les deu del matí i de una del migdia i de tres a vuit de la tarda

El PUBLIC PODRA CONTEMPLAR ELS JOCS D'AIGUA D'ONZE

A UNA DEL MATÍ I DE QUATRE A SIS DE LA TARDÀ

BRULLADOR LLUMINOS I CASCADAS EN COMBINACIONS

ALTERNADES DE SIS A VUIT DE LA TARDÀ

POBLE ESPANYOL

Obert des de les deu del matí fins a les deu de la nit

Preu d'entrada: 1'05 pesetes

PAVELO DE L'AJUNTAMENT

Obert des de deu a una del migdia i de quatre a set de la tarda

Entrada gratuita

TIJUOXI 1930

TIJUOXI 1930

TIJUOXI 1930